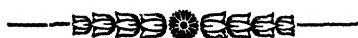
ஆனந்தபோதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை.

'எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு''—திருவள்ளுவர்.

(தொகுதி 9.)

உருத்ரோத்காரிஹு ஆடிமீ முதல் இரக்தாட்சி
ஆனிமீ வரையில்

1923ஹு ஜூலை முதல் 1924ஹு ஜூன் வரையில்.

நா. முனிசாமி முதலியார்,

"ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ்,

நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு,

சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

கலிகோ பைண்ட் விலை ரூபா **1—6—0.** } 1924 { தபாற் கூலி வேறு.

ANANDA BODHINI

GOLDEN OPINIONS

From Rao Saheb Late T. Ramakrishna Pillai Avl. B.A., F.M.U., F.R.H.S. Chairman, Board of Examiners in Dravidian Languages, Madras University.

I am a regular reader of "Ananda Bndhini" the Tamil monthly published in George Town and I am glad to take this opportunity of expressing my appreciation of the way the Journal is conducted. It is just the kind of magazine we want for the Indian women in their houses and the conductors of the Journal have my best wishes for the success of their undertaking.

Madras, 28th Nov. 1915,
THOTTAKADU HOUSE } (Sd) T. RAMAKRISHNA PILLAY.

From Rao Bahadur A. C. Pranatartihara Iyer Esq., B.A., I.S.O., Retired Inspector of Schools, *now* Registrar of Books, Nungambakkam.

I have read several numbers of "**Ananda Bodhini**" It is conducted on right lines. The matter is suitable and the diction is unobjectionable. I can unhesitatingly say that the journal deserves public encouragement and support.

NUNGAMBAKKAM,
Madras, 5th Dec. 1915. } (Sd) A. C. PRANATARTIHARA IYER.

We have received the current number of the Tamil monthly "**Ananda Bodhini,**" containing a variety of information on several subjects of every day importance. The special feature of the monthly is that a separate section is set apart for giving advice to women either in the form of abstract statements, or small stories containing moral lessons.—*Hindu 22-9-15*

Dear Sir,

Your Tamil monthly entitled "**ANANDA BODHINI**" ....is written is *easy, clear* and *readable* style, *well-suited, particularly*, to *ladies* who take a liking to it on account of the varied subjects of interest dealt therein, calculated to mould their characters. That such a monthly should be in existence, side by side with the Anglo-Indian contemporaries, is very much to be appreciated. The subjects dealt within the short compass of the monthly are such that they deserve to be *read* and *re-read* from the view point to quality in contradistinction from style and rhetoric, with a select few of our readers seem to yearn for, as is evident from the pages of the current number *i.e.* pages 288 and 289. A majority of the subscribers now on the rolls will be at one with me when I say that the style now adopted would conduce to the well-being and uninterrupted continuances of the monthly, since it is being and has to be read by both sexes, ... It is very much to be envied that there should be over 10000* subscribers, on the rolls which no other monthly of the kind is able to secure, or has ever before secured since inception. I wish the monthly all success.

Trivandrum
28-1-17 } A. V. SUBRAMANIA AIYAR,
F.N. S.A. (Lon.) F.C.I. (Birm.)

---

* Now more than 20 Thousands.

ஆனந்த போதினி

9-வது வருட அட்டவணை.

உ
ஓம்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி 9 } உருத்ரோத்காரி௵ ஆடிமீ ௧௳ / 1923௵ ஜூலைமீ 16௳ { பகுதி 1

கடவுள் வணக்கம்.

பாகத்தி னாற்கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லை வேத
பாராய ணப்பனுவன் மூவர்செய் பனுவலது
பகரவோ விசையு மில்லை
யோகத்தி லேசிறிது முயலவென் றாற்றேக
மொவ்வாதிவ் வூண்வெறுத் தால்
உடல்வெறுத் திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
ளுபாயத்தி னாற்செய் யவோ
மோகத்தி லேசிறிது மொழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
மோனத்தி னிற்க வென்றால்
முற்றாது பரிபாக சத்திக ளனேகரின்
மூதறிவி லேயெ ழுந்த
தாகத்தி லேவாய்க்கு மமிர்தப்ர வாகமே
தன்னந் தனிப்பெ ருமையே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (1)

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே—பொல்லாத
தப்புவழி யேனினைந்தாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்த மே. (2)

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன் பரம னிமலனிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றுந் துணை. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. பாகத்திறுற் கவிதைபாடிப் படிக்கவோ பத்திநெறியில்லை=(ஆண்டவனுகிய உன்மேல், முறைப்படி பாக்களைப் பாடித் துதிக்கலாமெனின் என்னிடம் பக்தியில்லை.

(ஈசுவரன்மேல், பக்தி நிறைந்து அன்பினுல் மனமுருகிப் பாடுவதே இனிமையாய்ப் பகவானுல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமென்றி இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சிமட்டு மடைந்து பாடும் பாட்டுகள் பயனிலவாம். ஈசனருள் பெற்ற அத்தகைய பக்திமான்களுடைய வாக்கே அருள் வாக்கெனப் படும். அவர்கள் பாடிய பாக்களை வாசித்தால் நமக்குப் பக்தி ஜனித்து மனங்கரைந்து அன்புருவமடையலாம். தேவாரம், திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல், திருப்புகழ் முதலியவைகள் அத்தகையனவே. அவைகளே பாராயணம் செய்தற்குரியன. “திருவாசகமென் றொருகாலோதிற் கருங்கல் மனமும் கசிந்து கண்ணீர் ஆருய்ப் பெருகும்” என்றனர் குமரகுருபர சுவாமிகள். இக்காலத்திலுள்ள கவிகள் தாங்களே திருப்புகழ், தேவாரங்கள் பாடத் தொடங்குகிறுர்கள்.)

வேதபாராயணப்பனுவல்=தமிழ் வேதமாகியதும், பாராயணம் செய்தற் குரியதுமாகிய திருவாசகம்.

மூவர்செய் பனுவல்=அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் மூவரும் செய்த தேவாரம் (அடங்கல் முறை)

‘இசை’ என்பது தேவாரங்களை யோதுதற்கு வேண்டிய பண்முறை.

யோகாப்பியாசம் செய்வோர் உணவு நித்திரையாதிகளில் அதிகமுமின்றிக் குறைவுமின்றி யோகநூலில் கூறியுள்ள விதிகளின்படி அநுசரிக்க வேண்டும். ஒருபொழுதே அளவின்படி உண்ணவேண்டும். இப்படிச் செய்ய இயலாதார் யோகம்செய்ய முடியாதாதலின் “யோகத்திலே...... வெறுத்திடலொக்கும்” என்றுர்.

மோகத்திலே=உலகபோகங்களிலுள்ள இச்சையில்.

மெய்ஞ்ஞானமோனத்தில் = (“மோனமென்பது ஞான வரம்பு” என்று ஔவைப்பிராட்டியார் அருளியபடி) பூரண மௌனமாகிய ஞான நிலையில்.

முற்றுது பரிபாகசத்திகளனேகம்=ஞானத்திற்கு வேண்டிய பரிபக்குவமின்மையால் அனேகம் மாயாசத்திகள் மௌனநிலையில் நிற்கவொட்டாதபடி தடுக்கின்றன என்பதாம்.

நின்மூதறிவிலே யெழுந்ததாகத்தில்=நினது பேரறிவினிடத்துண்டாகிய மோக்ஷ அவாவில்.

பேரறிவே சொரூபமாகிய ஈசுவரனையடையும் மோக்ஷத்தில் ஆவல் அதிகரிப்பதால் ஆனந்தநிலை யெய்துமாதலின் “நின் மூதறிவிலே......அதி அமிர்தப்ரவாகமே” என்றுர்.

தன்னந்தனிப்பெருமை=தனக்கு இரண்டாவதின்றித் தானே ஏக சொரூபியாய் எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் மகிமை.

2. அல்லும் பகலும்=சதாகாலமும்.

தான் பேரன்புடனே யிருந்தால்=ஈசுவரனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமாக விருந்தால்.

பக்தியில் மனங்கரைந்துருகி அன்புருவமடையுமாதலின் கல்போன்ற மனதை நோக்கி அவ்வாறு கூறினர்.

நீயிறந்த வெப்பிலே ஆனந்தம்=மனமே! நீ யொடுங்கிய விடத்தில் ஆன்ம தரிசனம் தோன்றி ஆனந்தம் ஜனிக்கும்.

'தற்போத வொழிவில் ஆனந்தம் தோன்றும்' என்பதாம்.

3. இனிய கருணைமுகில் எம்பிரான்=இனிமையான கருணை மழை பொழியும் எமது பெருமான்.

தனிமுதல்வன்=ஒப்பற்ற ஆதிகாரணன் அல்லது தலைவன்.

"கருணையே யுருவானவனும், அமிர்தசாகரம் போன்றவனும், நின்மலனும், எங்கும் நிறைந்த பரிபூரணனுமாகிய முக்கட்பெருமான் என்றும் நீங்காத்துணையாக விருக்கிறான்" என்ற நம்பிக்கை நம்மிடம் உறுதியாக விருக்கவேண்டும் என்று நமக்கு இவ்வெண்பா அறிவுறுத்துகிறது.

ஆனந்தபோதினி

உருத்ரோத்காரிஸு ஆடிமீ கஉ

ஆனந்தன் 9-வது ஆண்டு.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபியும் கருணாமூர்த்தியுமாகிய ஈசுவரனது கிருபையால் நமது "ஆனந்தனது" எட்டாவது ஆண்டு முடிந்து, 9-வது ஆண்டு தொடங்குகிறது. யாவற்றிற்கும் மூலகாரணனாக உள்ளது ஈசுவரனே யெனினும் ஈசுவரன் எங்கும் அந்தரியாமியா யிருந்து தன் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துகிறானே யன்றி நேரில் எதையேனும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் அவர் கிரியை யற்றவரென்றும், காந்தமலை யசைவற்றிருப்பினும் அதன் முன் இரும்புகள் சேட்டிப்பதுபோல், ஈசுவரன் சந்நிதானத்தில் சகலமும் நடைபெறுகின்றன வென்றும்

கூறப்பட் டிருக்கிறது. ஈசுவரன் மனிதரூபத்தில் அந்தரியாமியாக விருந்தே சகல காரியங்களையும் நிகழ்த்துகிறார். அதனாற்றான் நமக்கு ஒருவர் உதவி செய்தால் நாம் அதை மறக்கலாகா தென்றும், அதற்காக அவர்களிடம் நன்றி பாராட்ட வேண்டு மென்றும் ஆன்றோர் கூறியருளினர்.

பத்திரிகைகள் நடைபெறுவது சந்தாதாரர்களின் ஆதரவைக் கொண்டே. அதிலும் நமது ஆனந்தனுக்கு அவர்களையன்றி போஷகர் முதலிய வேறு எவ்வித உதவியும் கொஞ்சமேனு மில்லை யென்பது உண்மை. நமது சந்தாநேயர்கள் "ஆனந்தனது" அபிவிர்த்திக்காக சிரத்தை யெடுத்துக் கொள்வதுபோல் வேறு எந்தப் பத்திரிகையின் சந்தாதாரரும் செய்வதில்லை யென்று தெரிகிறது. இதற்காக நாம் நமது சந்தா நேயர்களுக்குப் பூரணமான நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு ஆண்டவன் அவர்களுக்குச் சகல நன்மைகளையு மளித்து அருள்புரியுமாறு மனதாரப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இந்த எட்டு வருடங்களாக நம்மால் கூடியவரையில் சஞ்சிகையைக் காலதாமத மில்லாமலும் அதை வாசிப்போர்க்கு திருப்தியும் நல்ல பலனும் உண்டாகு மாறுமே நடத்திவந்தோம். ஆயினும் சஞ்சிகையின் வருடமுடிவிலும் மறுவருட ஆரம்பத்திலுமுள்ள ஆனி, ஆடி மாதங்களில் மட்டும் நம்மால் தடுக்கமுடியாதபடி கொஞ்சம் ஆலசியம் நேர்கிறதற்காக விசனிக்கிறோம். எவ்வாறெனின், ஆனிமீ அடுத்த ஆண்டு சந்தாவைச் செலுத்தியவர்களைக் குறித்துக்கொண்டு மீதிப்பேர்க்கு, வி. பி. யனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் முன்னாடி இரண்டுமாத சஞ்சிகைகளில் நாம் அறிக்கைமூலமாக எவ்வளவோ வேண்டிக்கொண்டும் (இவ்வருடம்கூட) அனேகர் சந்தா நம்பரை யறிவிக்காமலே மணியார்டர் அனுப்பி விடுகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சஞ்சிகை வி.பி.யில்போய்த் திரும்பிவருவதால் நமக்கு நஷ்டம்நேர்வதோடு "ஓ! நான் முன்னமே பணம் அனுப்பியிருக்க வி-பி. யனுப்பியது உங்கள் அஜாக்கிரதையாகும்......" என்று நம்மேல் குற்றங் கூறி வரைகிறார்கள். இவற்றாலும் தபால் ஆபீஸில் வி-பி. களைத் தினம் கொஞ்சம் கொஞ்சமே எடுத்துக் கொள்வதாலும், பிறகு வி-பி-கள் சந்தாதாரர்களுக்குச சேர்ந்து அந்த இரசீதுகள் நமக்கு வந்தபின்பே நாம் அடுத்தமாத சஞ்சிகையை யனுப்ப வேண்டும். அந்த இரசீதுகளில் அனேகம் மிக்க ஆலசியமாக நம்

மிடம் வருகின்றன. இடையில் சந்தாதாரர்கள் தாங்கள் வி-பி யைப் பெற்றுக் கொண்டதாகத் தெரிவித்தால் தான் நமக்குச் சங்கதி தெரிகிறது. இக்காரணங்களால் ஆனி ஆடிமாத சஞ்சிகைகள் ஆலசியமாக வருவதைச் சந்தாநேயர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளக் கோருகிறோம்.

நேயர்களே ! பல தேசங்கள் பத்திரிகைகளின் அபிவிர்த்தியால் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதை யறிந்தும் நம் நாட்டாரில் அனேகருக்குப் பத்திரிகாபிமான மாவது தம் பாஷாபிமானமாவது சற்றேனுமில்லை. நம் தாய்ப்பாஷையாகிய அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி பல்லாயிர வருடங்கட்கு முன்னமே உன்னத நிலையிலிருந்த தென்பதும், பூரணமான தென்றும், இலக்கியவிலக்கணங்களில் இணையற்ற தென்றும் நன்கு விளங்கினும் நம்மவரில் ஆங்கிலங்கற்றவர்களில் பலர் தம் தாய்ப்பாஷையை யலட்சியம் செய்வதோடு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வாசிப்பவர்களைக் கண்டால், "தான் கெட்டவானரம் நந்தவனத்தையும் கெடுத்தது" என்பது போல் "வீணாக இந்தத்தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை யேன் படிக்கிறீர்கள்.........." என்று கூறி நம்மவர்க்குக் கொஞ்ச நஞ்சமுள்ள பாஷாபிமானத்தையும் கெடுக்கமுயல்கிறார்கள். தாய்ப்பாஷையை யலட்சியம் செய்யும் மாதுர்துரோகிகள் தெய்வசிந்தனையும் தேசபக்தியும் உடையவர்களாக விருப்பது அரிது. அவர்கள் ஆன்மார்த்தத்தை யிழந்தவர்களேயாவர். ஏனெனில் மோக்ஷவீட்டைப் பெறக்கூடிய மார்க்கத்தைக் கூறும்நூல்கள் நம் தாய்ப்பாஷையில் தான் இருக்கின்றன. ஆகையால் சஞ்சிகையின் அபிவிர்த்திக்காக நாம் எவ்வளவு சிரமமெடுத்துக் கொண்டாலும் அதிகமாகாது. இவ்விஷயத்தில் சிரத்தை யெடுத்துக் கொள்வோர் தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டவர்களே யாவார்கள்.

இதுகாறும் எவ்விதப் பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமலே நமது ஆனந்தனது அபிவிர்த்தியில் சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்ட நமது சந்தாநேயர்கள் இந்த 9-வது ஆண்டு கொஞ்சம் அதிக ஊக்கம் பாராட்டுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

நம் நாட்டுத் தருமம்.

தருமம் அல்லது அறம் முப்பத்திரண்டு வகைப்படும் என்று நமது நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது எத்தனை வகையாக விருந்தாலும் தருமம் என்பதற்கு ஜீவகாருண்யமே மூலகாரணமா

யிருக்கிறது. பிறர் துயரம் நீங்கி அவர்கள் இன்புறுமாறு உதவி புரிவதெல்லாம் தருமமே. அதாவது பசியென்றவனுக்கன்னமளித்தல், ஆடையில்லாதவனுக்கு ஆடையளித்தல் முதலியன. ஏககாலத்தில் பல சீவர்களின் அசௌகரியத்தையோ குறையையோ நீக்கக்கூடிய ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் இன்னும் விசேஷத் தருமமாகும். அவை ஆவுரிஞ்சுதறிநடல், சுமைதாங்கி கட்டல், சத்திரம், தடாகம், சோலை, தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவை ஏற்படுத்தலாதியனவாம்.

பாரத பூமியாகிய நம் புண்ணிய பூமி தருமத்தில் ஒப்புயர்வற்றதென்பது என்றும் பிரத்தியட்சம். பூர்வகாலத்தில் இருப்புப்பாதை யில்லாதபோது ஜனங்கள் நெடுநாட்கள் பிரயாணம் செய்து இராக்காலங்களில் வழியில் தங்கித்தங்கி காசி, இராமேச்சுரம் முதலிய தூர ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செல்லவேண்டும். அக்காலங்களிலிருந்த அரசர்கள், செல்வச் சீமான்கள் முதலியவர்கள் தெற்கில் இராமேச்சுரம் முதல் வடக்கே காசி, பத்திரிநாதம் வரையில் வழிகளில் யாத்திரிகர் தங்குவதற்காக ஆங்காங்கு சத்திரங்கள் கட்டியும் குளம் கிணறுகள் வெட்டியும் பெருந்தருமங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அக்காலத்திற்கு அத்தகைய தரும கைங்கரியங்கள் அவசியமாகவிருந்தன. அக்காலத்தில் நம் முன்னோர் செய்த தரும காரியங்கள் பிரமிக்கத்தக்கவை. பலவிதமான எந்திரங்களைக் கொண்டு ஆச்சரியமான வேலைகளைச் செய்யும் இக்காலத்து மேல்நாட்டார் கூட நம் நாட்டுப் புராதன வேலைகளைக்கண்டு "இவற்றை யெப்படித்தான் செய்தார்களோ?" என்று பிரமித்து நோக்குகிறார்கள். நம் நாட்டைப்போல் வேறெந்த நாடுகளிலேனும் இத்தகைய தருமம் நடந்ததாகவாவது நடப்பதாகவாவது தெரியவில்லை.

இப்போதும் நமது நாட்டில் அத்தருமம், அவ்வளவு அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், நடந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. முற்காலத்தில் நம் முன்னோர்கள் நிர்மாணித்த பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களைப்போல் இக்காலத்தில் நிர்மாணிப்பதெனின் சுலபமான காரியமல்ல. அத்தகைய ஆலயங்கள் அனேகம் நம் நாட்டிலிருக்கின்றன. இப்போது அவற்றில் ஆகவேண்டிய பணிகளைச் சரிவரச் செய்துகொண்டு வந்தால் அதுவே விசேஷம். அத்தகைய புராதன ஆலயங்களில் அனேகம் இப்போது காடு மூடிக்

கொண்டு மறைந்து கிடக்கின்றன. திருட்டாந்தமாக வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் ஜாகிர் ஆரணிக்கு மேற்கில் சுமார் பத்து மைல் தூரத்தில் கமண்டல நதிதீரத்தில் படவேடு என்ற ஸ்தலமொன்றிருக்கிறது. அது இரேணுகாம்பாள் (பரசுராமர் தாயார்-ஜமதக்னி முனிவர் பத்தினி) க்ஷேத்திரம்-வருடமொருமுறை ஆடிமீ வெள்ளிக்கிழமைதோறும் அங்கு திருவிழா நடக்கிறது. அச்சிறு கிராமமே ஒரு அடவியிலிருக்கிறது. இரேணுகாம்பாள் ஆலயத்திற்கு மேற்கில் சுமார் அரைக்கால் மைல் தூரத்தில் இராமசுவாமி கோயில் ஒன்றிருக்கிறது. அக்கோயில் சுற்றிலுமுள்ள மண்ணைத் தோண்டி வெளிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நந்தன் என்ற ஒரு அரசன் முற்காலத்தில் அங்கு அரசாண்டு வந்ததாகவும், ஒரு சாபத்தால் அந்த இடத்தில் மண்மாரி பெய்ததால் அது அழிந்து போனதாகவும் கூறப்படுகிறது. அக்காட்டில் இன்னும் அனேகம் கோயில்களும், மண்டபங்களும் இருக்கின்றன. ஜில்லா கலெக்டர் உத்தரவுபெற்று யாரேனும் வேண்டிய ஒரு மண்டபத்தைப் பிரித்துவந்து வேறிடத்தில் கட்டிக்கொள்ளலாம். அங்குள்ள மண்டபங்களில் உள்ள ஒரு தூணைப்போல் இக்காலத்தில் செய்ய வேண்டுமாயின் கூலிமட்டும் நூற்றுக்கணக்காகும்.

இக்காலத்தில் விசேஷ தருமங்களைச் செய்வோர் நாட்டுக் கோட்டை வைசிய குலத்தவர்களே. இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தருமசிந்தனை யுடையவர்கள். தங்கள் வர்த்தகத்தால் கிடைக்கும் இலாபத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தருமத்திற்கென்று சேமம் செய்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் ஏககாலத்தில் இலக்ஷக் கணக்காக தருமத்தில் செலவழிக்கிறார்கள். இவர்கள் தருமத்தில் பெரும்பாகம் சிவாலயங்களைப் புதுப்பித்தல், சிவகைங்கரியங்களை விமரிசையாகவும் விசேஷமாகவும் செய்தல், அழகிய பிரம்மாண்டமான சத்திரங்களைக் கட்டி சிவ ஸ்தலங்களில் உத்ஸவாதிகள் நடக்கும் காலங்களில் ஏராளமான அன்னதானம் செய்தல் முதலியவைகளுக்கே செய்கிறார்கள்.

ஆனால் நம் நாட்டில் இப்போது தத்காலத்திற்கு எத்தகைய தருமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பதை அனேகர் கருதுவதில்லையென்பதே நம் நாட்டாரது தருமகைங்கரியத்திலுள்ள ஒரு குறையாகவிருக்கிறது. சிலர் பிரார்த்தனைகள் செய்துகொள்கையில் தங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறினால் சுவாமிக்கு உண்டியில் நூறு

ரூபா போடுவதாகவோ, அபிஷேக ஆராதனை செய்துவைப்பதாகவோ, குளத்தில் வெல்லக்கட்டி கரைப்பதாகவோ கூறிக்கொள்கிறார்கள். இவர்கள் பணம் முதலியவை ஈசுவரனுக்கு என்னத்திற்கு வேண்டும் என்பதை யிவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. மேலும் இவர்கள் செய்கை நம் பெற்றோர் தம் குழந்தைக்கு ஒரு தின்பண்டம் வாங்கிவந் தளித்தால், அக்குழந்தை அதிற் கொஞ்சம் எடுத்துப் பெற்றோர்க்களிப்பதுபோ லிருக்கிறது. இவர்கள் ஏதோ ஒரு நலத்தைக் கோரித் தமது பிரார்த்தனைகளைச் செய்துகொள்கிறார்கள்.

அதிகப் பணம் செலவழித்து நிலையான ஒரு பெரிய தரும கைங்கரியத்தைச் செய்வோர் காலத்திற்குத் தக்க தருமத்தைச் செய்தால் நலமாக விருக்குமன்றோ? நம்முன்னோர் கட்டியுள்ள ஆலயங்களில் சரியாய்ப் பூசையாதிகள் நடந்துவருகின்றனவா, அதன் வருமானம் சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனித்தால் போதுமானதாக விருக்கப் புதிதாகக் கோயில்களைக் கட்டுவது வீண் வேலையன்றோ. அனேக மடங்களில் வரும் வருமானங்கள்கூட காலத்திற்கு அவசியமான வழியில் செலவழிக்கப்படாமல், குளத்தின்மேல் குளம் வெட்டுவது, மடக்கட்டிடத்தைப் பெருக்கிக்கட்டுவது முதலிய வழிகளில் செலவழிக்கப்படுகின்றன. மேலே கூறப்பட்ட தருமங்களனைத்தும் செய்யத்தகாதன வென்று நாம் குற்றமாகக் கூறுவதாய்க் கருதலாகாது. ஆனால் தத்காலத்தில் நமது தேசம் மதம் இவற்றின் க்ஷேமத்திற்காக அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய கைங்கரியத்தை யடியோடு கவனியாமல் விட்டுவிட்டு அவசியமல்லாதனவும், அப்போதே வீண் விரையமாய் மறைநதுவிடக்கூடியனவுமாகிய வழிகளில் பணத்தை விரையம் செய்வதில் யாது பயன்? அன்னதானம் மிகச் சிறந்ததானமே. ஆனால் கொழுத்த சோம்பேறிகளுக்கு அத்தானத்தைச் செய்வது தகுதியோ? அதுபோன்றே தருமமும் காலத்திற்குத் தக்கதைச் செய்வதே யுசிதம்.

நமது தருமங்களெல்லாம் மதத்தைப் பொருந்தியவைகளே. கோயில்கள், பூசைகள், உற்சவாதிகள் யாவும் மதத்தின் க்ஷேமத்திற்கே. நாம் கடவுளை மறவாது அடிக்கடி துதிப்பதற்கும் அவரிடம் பக்தி செலுத்தி அவர் அருள் பெறுவதற்குமே இவை யாவும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அப்படி யிருக்க நமது மதம் பர

வச்செய்ய நாம் முயலாவிடினும், நமது மதத்தவரில் பலர் அன்னிய மதத்தவர்களால் மயக்கப்பட்டுத் தங்கள் முன்னோரது உத்தம மதத்தைக் கைவிட்டுப் புறச்சமயங்களில் விழுந்தழிகிறதைத் தடுக்கவேனும் நாம் முயலவேண்டாமோ? இது விஷயத்தில் பணம் விரையம் செய்வது சிறந்த தருமமும், இச்சமயத்திற்கு அத்தியாவசியமான தருமமும் ஆகும் என்பதை நம்மவர் கருத வேண்டுமன்றோ? இந்த விஷயம் பெரிய தருமங்களைச் செய்யும் செல்வச் சீமான்களின் மனதில் உறுத்தாதிருப்பது மிக்க விசனிக்கத்தக்கதேயாகும்.

மேல்நாட்டார் அங்கிருந்து திரண்ட செல்வத்தைச் சேகரம் செய்துகொண்டு பல்லாயிரம் மைல்கள் கடலைக் கடந்துவந்து நம் நாட்டில் தங்கள் மதத்தைப் பரவச்செய்கிறார்கள். அத்தேசங்களில் மதப்பிரசாரம் செய்வதற்கென்று சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மரிக்கும் செல்வவந்தர்கள் தங்கள் ஆஸ்தியின் ஓர் பாகத்தையும், சந்ததி யில்லாதோரில் பலர் தங்கள் திரண்ட செல்வம் முழுவதையும் அத்தகைய மதப்பிரசாரம் செய்யும் சங்கங்களுக்களித்துவிடுகிறார்கள். நம் நாட்டிலோ அத்தகைய சங்கங்களே யில்லை. ஆகவே இங்கு மரிப்போர் விசேஷமாய்க் கோயில்களுக்கே பணத்தை வைத்துவிட்டுச் சுவாமிக்கு என் பெயரால் ஒரு காலபூசை நடக்கட்டும் என்கிறார்கள். பிறகு அதைக் கவனிப்பவர்களும் கிடையாது. அப்படிப் பூசை நடக்கிறதாயினும் என்ன நடக்கிறது? இரண்டொரு பலகாரமோ, பொங்கல் முதலியவைகளோ செய்து சுவாமி முன் காட்டப்பட்டுப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பெருந்தொகைகளை மேல்கண்ட தருமங்களில் செலவிடும் புண்ணியவான்கள், நமது மதத்தைப் பிரசாரம் செய்யவும், நம்மவர்க்கு நம் மதத்தின் அருமை பெருமை புராதனம் முதலியவற்றைப் போதித்து அவர்கள் புறச்சமயம் புகாது செய்யவும் ஒரு சங்கத்தை யேற்படுத்தி நடத்தி, நம் அனாதி மதத்தை யாதரித்துப் பரவச்செய்வதாகிய பெரும் புண்ணியத்தைச் செய்யத் தொடங்க வேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம். இதை வாசிக்கும் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்கள்—இடைவிடாது சிவபெருமானது கைங்கரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள்—

"ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
னால வாயி லுறையு மெம்மாதியே" என்று

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியபடி, இப்பெரும் புண்ணிய கைங்கரியத்தைச் செய்யத்தொடங்குவார்களென்று நம்புகிறோம். இவர்களில் ஒருவர் முன் நின்று சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டால் இதற்கென்றொரு சங்கத்தைத் தாபிப்பது மிக எளிதான காரியம். பரமசிவம் அருள்புரிவாராக.

ஓம் தத் ஸத்.

நோய்க்கிடங்கொடேல்.

(மலபந்தம்)

மனுஷ்ய தேகத்திலுண்டாகும் சகல ரோகங்கட்கும் மலபந்தமே முதற்காரண பூதமாயிருக்கிறது. மலபந்தம் உண்டாவதற்குப் பல காரணமிருக்கினும் முக்கியமாக தற்காலத்திய நவீன நாகரீகமான வீண் படாடோப ஆகார பழக்கங்களேயாகும். இக் கிரமமற்ற ஆகார தோஷங்களினால் ஏற்படும் மலபந்தத்தினாலே ஏற்படும் அசாத்திய வியாதி சம்பவங்களனந்தம். அவைகளில் சிலவற்றைமட்டில் இங்கு குறிப்பிடுதலவசியம். அஜீரணம், அக்கினிமந்தம், குடல் புளிப்பு, பித்தவாயு, குன்மம், பழய மலத்தில் ஜனிக்கும் கிருமிகள் சிறு குடல் முதலியதுகளை அரித்து பொத்தலிடுவதாலுண்டாகும் ஜீரணகால வயற்றுவலி, குதத்தில் ஷை கிருமிகள் அரித்து இரணம் உண்டுபடுத்தலால் சீழ், மூலம், இரத்தமூலம், பவுத்திரம், மூத்திரப்பை அழற்சி, அதிமூத்திரரோகம், இடுப்புவலி, முதுகுவலி, மார்வலி, தலைவலி, சந்துவாயு, சூலை, இந்திரிய நட்டரோகங்கள், கிராணி அதிசாரம், நரம்பு பிடிப்பு, பாரிசவாயு, பழைய மலத்தில் ஜனிக்கும் கிருமி தேக உதிரத்தை உண்டு விடுவதால் பாண்டு, சோகை, காமாலை, நேத்திரமந்தம், இருமல் ரோகங்கள், கணைரோகம் முதலியவும் எண்ணிறந்த அசாத்திய ஜுரரோகங்களும் உண்டாகின்றன. மலப் புளிப்பினாலுண்டாகும் வாயுவினால் அண்டவாயும் குடல் வாதமும் உண்டாகின்றன. ஆகையால் மலபந்தம் ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக்கொண்டால் திருடர் வராமல் உயர்ந்த மதில் எடுத்துக்கொண்டதுபோலாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட மலபந்தத்தைத் தடுக்க முயலுகிறவர்கள், நவீன ஆகார பழக்கவழக்கங்களை மாற்றி நமது பூர்வப் பழக்கத்திற்கு கொண்டு போகவேண்டும். காப்பி தேனீர் பிராந்தி, சாராயம், அபின், முதலிய பழக்கங்களை விட்டுப்போட்டு காலையில் குளிர்ந்த ஆகாரங்களை உட்கொள்ள வேண்டும். தவிரவும் மலபந்தமுடையவர்கள் நாகரீகமாய் தற்போதுபயோகிக்கும் (நைட்டு பில்ஸு) என்னும் ரசம், அல்லது சிவதைவேர் சூரணம், அல்லது நேர்வாள முதலியவை சேர்ந்த மாத்திரைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது; குடல் கெட்டுப்போகும். நிலாவரைச் சூரணம், பிஞ்சுக்கடுக்காய்ச் சூரணம், அல்லது கடுக்காய்ச்சூரணம், அல்லது கடுக்காய் ஊறுகாய், அல்லது கடுக்காய் லேகியம், அல்லது துவையல் இவை

களையே உபயோகிக்கவேண்டும். சாதாரணமாகக் கடுக்காய் அல்லது பிஞ்சுக்கடுக்காய் சேர் ஒன்று கழுநீரில் ஊறவைத்து இரண்டுமணிநேரம் சென்று கழுகி எடுத்து உலர்த்தி ரோஜா புஷ்பத்தைப் பிழிந்த ரஸத்தில் ஒரு நாள் ஊரவைத்துலர்த்தி எலுமிச்சம்பழச்சாற்றில் போட்டு அத்தோடு இந்துப்பு பலம் ஒன்று, இஞ்சிச்சார் பலம் ஒன்று, நிலாவரை அல்லது நிலவாகை இலைச்சூரணமாவது சேர்த்து உலர்த்தி சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு தினசரி மாலை சாப்பாட்டுக்குமேல் அரைக்கால் ரூபா இடை வீதம் சாப்பிட்டு மேலே பால் அல்லது வெந்நீர் சாப்பிட்டு வரலாம். காலையில் நன்ருய் மலம் கழியும். சிலருக்கு கால் ரூபா இடையும் சாப்பிடவேண்டியவரும் ஷை சூரணத்துடன் சரி இடை சர்க்கரை சேர்த்து ஆமணக்கெண்ணையுடன் துளி நெய்விட்டு லேகியம்போலவும் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் கடுக்காயுடன் நிலாவரை சேர்த்து சூரணமாயும் மற்றும் எவ்விதமாயும் செய்து உபயோகித்து வரலாம். எவ்விதத்திலும் மலபந்தத்திற்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாது. முக்கியமாய் மலபந்தத்திஞலேயே எத்தகைய ரோகமும் உண்டாவதற்கு இடமுண்டாவதால் ஜாக்கிரதைசெய்து வரவேண்டும் என்பதை நமது தேச சகோதரிகள் சகோதரர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் எத்தகைய வியாதியும் விசேஷமாய் அணுகாது.

G. கண்ணுசாமி பிள்ளை,
ஆயுர்வேத வைத்தியன், திருவாரூர்.

திருவள்ளுவர் மத வாராய்ச்சி.

"எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு"

நலமறிமாண்பீர்!

சிலநாட்களுக்கு முன் இந்நகரின்கண் நடந்த ஓர் பொதுஜனக் கூட்டத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் "திருவள்ளுவர்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி ஓர் சொற்பொழிவு செய்து கொண் டிருந்தனர். அவர், "திருவள்ளுவர் இம்மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூற வியலாது போகின்றது. ஆனல் திருவள்ளுவருக்குச் சிலா விக்கிரகம் ஏற்படுத்தி யிருக்குமிடமெல்லாம் அவ்விக்கிரகத்திற்கு உருத்திராக்கமும் விபூதியுமிட்டிருக்கின்றது ஆதலால் சைவசமயத்தினர் என்று கூறலாம்" என்றனர். இது என்ன பேதமை. இதுவுங் காரணமாகுமா? அச் சொற்பொழிவு கேட்ட பொழுதிருந்தே "திருவள்ளுவர் மத வாராய்ச்சி" என்னுமோர் சிறு வியாசம் நம்மானந்தனின் ஓர் அங்கமாகத் தோன்றவேண்டுமென்னும் ஆசை பிடர்பிடித்துந்தவும் அத்தகைய பெரிய ஆராய்ச்சியை "நிகழ்தர நிகழ்த்தவல்லை நீ கொல்! என்றெனது நெஞ்சே யெழுந்ததேனும் இச்சையும் தினம் போராடியதால் முடிவில் நாணந்தோற்றது; ஆசையே வென்றது."

நேயர்காள் !

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனுர் இன்ன சமயத்தினர் என்று துணிந்துரைப்பது இயலாதுபோயினும் இவர் பொதுப்பட இந்து மதத்தினர் என்பதே என் துணிபு. ஆனுல் நம்மிந்தியாவில் இந்து மதமென்று ஒரு மதமில்லாமை கண்டு, சைவசமயி என்பதே சாலச் சிறைப்புடைத்தாம். அதற்குச் சான்றுகள் கூடலூர் ஸ்ரீமான் கனகசபைப்பிள்ளை யவர்களியற்றிய வருணசிந்தாமணியின் கண் பரந்து கிடக்கின்றன.—அவற்றில் சிலவற்றை யீண்டு சிறிது உரைக்கின்றேன். பிள்ளை அவர்கள் கடவுள்வாழ்த்தே பாசிவ வணக்கமாம் எனக் கூறுகின்றுர்கள். முதற் குறளை யெடுத்தாராயுங்கால், ஆதிபகவனெனக் கடவுளைக் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சமணநூலாகிய சூடாமணி நிகண்டில் "பகவனே யீசன் மாயோன் பங்கயன் சினனே புத்தன்" எனக் கூறி யிருத்தலால் பகவன் என்பதற்குப் பொருள் சிவன், விஷ்ணு, பிரமன், அருகன், புத்தன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றுள் முன்னர் சிவனையும், பின்னர் விஷ்ணுவையும், பின்னர் பிரமாவையும் முறையே வகுக்கப்பட் டிருக்கின்றது. இனி இச் சூடாமணி நிகண்டில் தெய்வப் பெயர் தொகுதியிலும் முன்னர்ச் சிவநாமமும் பின்னர் விஷ்ணுநாமமும் அதன்பின்னர் பிரமநாமங்களும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுமாத்திரமேயன்றி பிங்கல நிகண்டிலும் வானவர் வகையுளும் சிவனையே ஆதியாகக்கொண்டு பெயர் கூறப்படுகின்றது. உலகமென்பது ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சம். இப்பிரபஞ்சம் பசுபாசமெனவும், இப்பிரபஞ்சத்திற்குப் பதிப்பொருள் சிவபெருமானுன ஆதிபகவானே யெனவுமமையும்.

கடவுள் வாழ்த்தின் இரண்டாவது செய்யுளில் வாலறிவன் அதாவது மெய்யறிவன் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பரிசுத்தமுடையதாய் நிர்மலமாய், நிஷ்களமாய், நிரஞ்சனமாய், அறிவுக்கறிவாய் ஆணவாதிமலங்களிற் கட்டுப்படாத பதியறிவே மெய்யறிவாம். அதனுல் சிவபெருமானுக்கு திரிகாலத்தும் ஜனனமரணமில்லாமையின் மெய்யறிவன் என்று சிந்தாந்தப்படுகின்றது.

மூன்ருவது செய்யுளில் கடவுளை மலர்மிசையேகினுன் என்ருர். ஆகம விதியிற் கூறியபடி சிவபெருமானைப் பத்மாசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து சிவபூசை செய்பவர் மோக்ஷ உலகத்தில் நீடூழிகாலம் வாழ்வர் என்பது கருத்தாம். இங்ஙனமாதலின் மலர்மிசையேகினுன் என்பது சிவாகம விதியால் செய்யப்படும் பூசையினிடத்துக் கமலாசனத்தில் எழுந்தருளப்படும் சிவபெருமானே யெனப் புலப்படுகின்றது.

நான்காவது பாட்டில் கடவுளை வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் என்று கூறப்பட்டுளது. "நலமிலன், நண்ணுர்க்கு நண்ணினுர்க்கு நல்லன் சலமிலன் பேர் சங்கரன்" என்பது திருவருட்பயன். குளிராலும், மழையாலும் குளிரடைந்தவர் சூரியனது கிரணம் படும்படி வந்தமாத்திரத்திலேயே குளிரொழிந்து சுகமடைகிருர்கள். அவ்விதம்

வந்து அடையாதார் குளிரால் வருந்துவர். ஆதலால் தன்னை வந்தடைந்தவரிடம் விருப்பும் அடையாதாரிடம் வெறுப்பும் சூரியனுக்கு இல்லாமைபோல சிவபெருமானுக்கும் தன்னை நண்ணினாரிடத்து விருப்பும் நண்ணாரிடத்து வெறுப்புமில்லையாம். ஆதலால் அவனுக்கு விருப்புமில்லை வெறுப்புமில்லை. அவன் தன்னைக் கல்லாலடித்த சாக்கியநாயனாரையும், செருப்பாலுதைத்த கண்ணப்பனையும் வெறுத்தும் மலரெய்திய காமனை விரும்பவும் செய்தாரல்லர். இன்னும் திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் அமுதம் வந்தபொழுது விரும்பவுமில்லை, விஷம் வந்தகாலத்து வெறுக்கவுமில்லை. ஆதலால் சிவபெருமானே வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்.

இனி ஐந்தாவது பாட்டிலும் பத்தாவது பாட்டிலும் காட்டிய இறைவன் என்னும் சொல் சிவபெருமானுக்கே யுரியது. இதற்குச் சான்றாக புறச்சமயிகளாகிய மண்டலபுருடனால் செய்யப்பட்ட பதினோராவதுநிகண்டில், "இறை, சிவன், கடன், வேந்தன், கையிறை, உறுப்பிறை, சிறந்தோன்" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்னும் உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் இறைவன் என்னும் பதத்திற்கு இறு=தங்கு எனத் தாதுப்பொருள் கூறி, சடசித்துப் பிரபஞ்சமனைத்தும் தங்கும் சிவபெருமானுக்கே யுரியது இப்பெயர் எனக் கூறாநிற்கின்றனர்.

மற்றும் ஒன்பதாவது பாட்டில் கூறப்படு மெண்குணத்தான் என்பது சிவபெருமானுக்கே யுரியதென்பது யாவரும் மறுக்கமுடியாததோர் உண்மை. இன்னும் நம் நாயனாரே சிவபெருமானது ஆதிபகவன், வாலறிவன், மலர்மிசையேகினான், வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான், இருவினையுஞ் சேராவிறைவன், பொறிவாயிலைந் தவித்தான், தனக்கு வமையில்லாதான், அறவாழியந்தணன் என்பனவாதிய எண்குணங்களையும் எட்டுப்பாட்டிலடக்கி, ஒன்பதாவது பாட்டில் அத்தகைய எண்குணத்தானையே வணங்க வேண்டுமென்றும் பத்தாவதுபாட்டில் அவ்விதம் வணங்காதவர் பிறவிக் கடலைக் கடக்கமுடியாதெனவும் கூறி பரசிவ வணக்கத்தை முடித்தருளினார். இன்னும் இவ்வணக்கம் பரசிவ வணக்கமேயெனக் காட்டுதற்குத் தகுந்த தாட்டாந்தங்கள் காட்டக்கூடுமெனினும், அது மிகைபடக் கூறல் என்னும் குற்றத்தின்பால் படுமென வஞ்சி இத்துடன் நிறுத்துகின்றேன். இதைப்பற்றி விவரமாக அறியவேண்டுமெனில் கூடலூர் கனகசபைப் பிள்ளையவர்களியற்றிய வருணசிந்தாமணி, வருணவிளக்கத்தைப் படித்துணரவும்.

இஃதன்றி பிறசமயத்தினரும் திருவள்ளுவரைத் தத்தமது மதத்தை சார்ந்தவர் என்று கூறும் கூற்றினையும் சிறிது கூறுவாம். பரிமேலழகர் தான் வைஷ்ணவரானமைபற்றி திருவள்ளுவரையும் வைஷ்ணவரென்றே கூறுகின்றார். அதற்குச் சான்றுகளாக "மடியிலா மன்னவன் எய்து மடியளந்தான் தாஅயதெல்லாம் மொருங்கு" என நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலைக் குறித்தனரென்றும், "தாம் வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலினிது

கொல், தாமரைக்கண்ணனுலகு," எனப் பரமபதத்தைக் குறித்தனர் என்னும் "அகாரார்த்தேவிஷ்ணு" என்ற கருத்தை "அகரமுதலவெழுத்தெல்லாம்" எனத் தழுவியுள்ளார் என்றும் கூறி வள்ளுவர் வைணவர் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

மற்றும் ஜைனர்கள், பூமேனடந்தான் என்னும் பெயரை யுட்கொண்டு மலர்மிசை யேகினன் என்று கடவுள் வாழ்த்தில் கூறியதாகவும் அதனால் வள்ளுவரைச் ஜைனரெனவும் கூறுகிற்பர். இன்னும் பௌத்தர்கள் "மலர் மிசையேகினன்" "வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்" பொறிவாயி லைந்தவித்தான் எனப் புத்ததேவனது பெயர்களை யெடுத்தோதிக் கடவுள் வாழ்த்தில் கூறினர் எனவும் கூறி வள்ளுவரைப் பௌத்தர் என்கின்றனர். இவைதெல்லாம் ஒருபால் நிற்கத் தமிழில் வல்லுனரான ஜி. யு. போப் பையர் அவர்கள் "எங்கள் யேசுநாதர் மலைமேற் செய்த ஹித உபதேசத்தின் பிரதிசப்தமாதுமித் திருக்குறள்" என்று கூறி அவரைக் கிறித்தவர் என்பார். எக்கூற்றினு மிக்கூற்று மிக்க வியக்கத்தக்கதே.

நலமிகு நல்லீர்!

மேற்கூறிய சான்றுகளெல்லாம் ஒருபால் நிற்க. நாம் காய்தல் உவத்தலின்றி யாராய்வோமாயின், எல்லா நூல்களிலும் நல்லனவெடுத்து எல்லோருக்கும் பொதுப்படக் கூறுதலிவர்க்கு இயல்பாதலாலும், எவரெவர் எத்திறத்தர் அத்திறத்தராய் நின்று அவரவர்க்கு ஆவன கூறுதலாலும் இவரைச் சர்வசமய சமரசவாதியெனச் சொல்லுதலே சாலச்சிறைப் புடைத்தாம். இந்நூலிலிருந்து எம்மதத்தினரும் திரு (செல்வம் அதாவது கல்விச் செல்வம்) அள்ளுதலாலேயே இவற்குத் திருவள்ளுவர் எனப் பெயரமைந்ததுபோலும்.

"எம்மதமும் சம்மதமே எனப்பேரிகை ஆர்மின்" சுபம்.

தோ. மு. பாஸ்கரன்,
"சித்திர ஆலயம்" திருநெல்லை.

குறிப்பு:—நமது நண்பர் கூறியவாறு பொய்யாமொழியார் சைவசமயியேயென்று கருதுதற்குப்போதிய ஆதாரங்களுளவென்பது மறுக்கொணாததே மேலும்,

"பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனும் தாமிருக்க—நாவின்
விழைநக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்சகன்றன் கூத்து"

என்று நாயனாருளிய வெண்பாவால், அவர் உள்ளம் சதா பரமசிவத்தின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தில் பதிந்திருந்தது என்று தெரிகிறது. ஆயினும் நாயனாரது தமிழ் மறை எச்சமயத்தவர்க்கும் உண்மையைப் போதிக்கத் தக்கதாதலினாலும்,

" விரிவிலா வறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினாற் சொன்னு ரேனு மெம்பிராற் கேற்றதாமே "

என்றும், அறுவகை சமயத்தோர்க்கும் அவரவர் பொருளாய் நிற்பதும் பரமசிவமாகிய சச்சிதானந்த பரப்பிர்ம்ம சொரூபமே யாதலானும், அது மதாதீத மானதாதலாலும், நாயனர்க்கு " எம்மதமும் சம்மதமே " என்று கொள்வது தகுதியே யெனலாம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஸ்திரீ தர்மம்.

(காரைக்குடியி லிருந்து மறைசைக்கிழார் எழுதியது.)

இந்தியாவில் ஸ்திரீ தர்மம் இன்னதெனப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆன்றோர்களால் நன்கு வரையறுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு இயற்கையாய் அமையப்பெற்ற குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, ஆகிய நான்கெனவும் வலியுறுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது. இக்குணங்கள் பொருந்தாதவள் காணப்படின் அவள் பார்வைக்கு ஸ்திரீ யாக விருந்தபோதிலும் புருடத்தன்மை பொருந்தியவளே யாவள். இவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்கவளல்லள் என்பது இந்துக்களின் அடிப்படை யான கொள்கையாம்.

பெண்களுக்குரிய முதன்மையான கடமை இல்லத்திலிருந்து ஆட வர் கொண்டுவரும் பொருளை வருங்காலமறிந்து சிக்கனமாய்ச் செலவு செய்வதும், புருடர் மனத்துக்கிணங்கி அவருடன் ஒற்றுமையாயிருந்து மக்களைப்பெற்றுச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்துவரவேண்டியதுமாகு மென்பதை எக்காலத்தும் எத்தேயத்தும் எச்சாதியாரும் அங்கீகரித்திருக் கின்றனர். மனையாள் கணவனுடன் ஒத்துவாழ்வதே இல்லறமென்பதைக் "காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு பட்டதே யின்பம்" என நமது மூதாட்டியார் கூறியிருக்கின்றனர். கணவன் மனதுக் கிணங்கிப் பெண் கள் நடவாவிடின் இல்வாழ்க்கை செவ்விதாய் நடைபெறா தென்பதையே நமது முன்னோர்கள் பலவாற்றாலும் வற்புறுத்தியிருக்கின்றனர்.

" காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதிலொரு கருமஞ் செய்பவே — ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கரன்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். "

" மருவிய காதன் மனையாளும் தானும்
இருவரும் பூண்டீர்ப்பி னல்லால் — ஒருவரால்
இல்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய வான்சகடம்
செல்லாது தேர்ற்றின்று. "

" தருமமெனும் பண்டமிடும் சகடமா மனைவாழ்க்கைக்
கருமநுகம் பிணித்துமனைக் காதலியுந் தானுமென
விருவராய்ப் பூண்டிழுப்பி னெத்துணைத்தூ ரமுஞ்செல்லும்
ஒருவராய்ப் பூண்டிழுப்பி னோரிறையுஞ் செல்லாதால் "

எனக் கணவனையும் மனைவியையும் இரு கண்களுக்கும் ஒரு சகடத்தில் கட்டிய இரு காளைகளுக்கும் அழகு பெறவும் பொருத்தமாகவும் ஒப்பிட்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் மனையாள் கணவனுடன் ஒத்த அன்பினளாயிராவிடின், அதனைவிடக் கொடியது வேறொன்றுமில்லை யென்பதையே நமது ஔவையாரவர்கள்,

கொடியது கேட்கின் நெடிய வெவ்வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனிலுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனிலுங் கொடிது ஆற்றொணுக் கொடுநோய்
அதனிலுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனிலுங் கொடிது
இன்புற வவர்கையி லுண்பது தானே.

எனவும், புருடன் மனைவி ஒத்துவாழாவிடின் புருடன் துறவு பூண்பதே சிலாக்கிய மென்பதை

" பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானல்
எத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாம்—சற்றேனும்
ஏறுமா றாக விருப்பாளே யாமாகிற்
கூறாமற் சந்நியாசங் கொள். "

என்னும் வெண்பாவினுலும் பெண்ணினத்தைச் சார்ந்த ஔவையாரவர்களே விளக்கி யிருக்கிறார்கள்.

பெண்களுக்குச் சுயநிர்ணயம் கிடையாதென்பது நமது சாஸ்திரங்களின் கூற்றும். மங்கையர்க்குரிய நிலைமை இல்வாழ்க்கையில் புருடருடன் கூடி வாழ்வதன்றிப் பிறிதொன்று மில்லை யென்பதும், இவர்கள் எப்போதும் புருடரின் பாதுகாப்பில் இருக்கவேண்டியவர்களே யன்றித் தனியாக யாதொன்றும் செய்யக்கூடியவர்களல்லர் என்பதும் தொன்றுதொட்டு அநுபவத்தினுல் கண்டறிந்த நமது கொள்கைகளாம். இதற்கு ஆதாரங்களாக நவீன சாஸ்திரோக்தமான நான்கு காரியங்களை எடுத்து விளக்குவாம்: (1) விவாகமாயினபின் ஸ்திரீகளே புருடர் இல்லத்துக்குப் போகிறதன்றிப் புருடர் ஸ்திரீகளின் இடத்துக்குச் சென்று வாழ்தலைச் சாதாரணமாய் எவ்விடத்தும் நாம் காண்பதில்லை. மாமனூரகம் சென்று வாழும் சில மாப்பிள்ளைமார்களின் பெருமையைப்பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. (2) பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே, புருடருக்கில்லாத, மென்மையான சரீர அமைப்பேயன்றி, ஸ்தனபாரம் பிரவிடைத் தோற்றங்கள், மகப்பேறுண்டாதல் ஆகிய இவை விசேடமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றமையால், பெண்களின் தேகம் எப்போதும் ஒருவித அசௌக்

கியத்துக்கிடமாகியதென தேக தத்துவ நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். பிள்ளைப்பேறு பெண்களுக்குப் புனர்ஜென்மமாகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வித அசௌகரியங்களினின்றும் பெண்கள் தங்களைக் காத்துக்கொள்வது கஷ்டமாகிறது. (3) குறிப்பிட்டபுருடன் பாதுகாப்பில் இருக்கும் பெண்களைவிடத் தனியே யிருக்கும் ஸ்திரீகளே பரபுருடரின் ஆக்கிரமிப்புக்கும் தொந்தரவுக்கும் தப்புவது மிக அரிதாகிறது. (4) பராசரஸ்மிருதியில் விதவாவிவாகத்தைக் கண்டிக்குமிடத்து, புருடரை வித்துக்கும் பெண்டிரை க்ஷேத்திரத்துக்கும் உவமைகூறி, ஒரே வித்தை எவ்விதப் பூமியில் நட்டாலும் அந்த வித்துக்குரிய பயிரே உண்டாகிறதென்றும், ஒரே க்ஷேத்திரத்தில் பற்பல வகையான வித்துக்களைப் போடுங்கால் அவ்வவ்வகையான பயிர்களுண்டாகின்றனவென்றும், இவ்விதம் க்ஷேத்திரமன்றி வித்தே வித்தியாசமான பிறவித்தோற்றங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பது போலவே, பெண்டிரல்லாது புருடரே பின் சந்ததியின் தோற்றங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கின்றன ரென்பதை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இதனுல் பெண்டிர் தத்தமக்குரிய ஒரே புருடன் விசுவாசம் மாருதிருத்தல் பின்சந்ததியின் பரிசுத்தத்துக்கு அவசியமென்பது பெறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு நமது ஆன்ருேர் அநுபவத்தில் அறிந்து அவர்களின் வழித் தோன்றல்களாகிய நமக்கு உதவி யிருக்கும் நல்லொழுக்கங்களைச் சென்ற ஐம்பது வருடங்களாக மேல்நாட்டு நவநாகரீகத்தைக் கண்டு, மதிமருண்ட விட்டிற் பூச்சிபோல், நம்மவருட் சிலர் அதனை நம் நாட்டிற் புகுதவிடுத்து நமது சிறந்த ஒழுக்கங்களை நிலைகுலையச்செய்து வருகின்றனர். சுமார் ஒரு நூற்ருண்டுக்கு முன்வரையில் மேனுட்டிலும், நம்நாட்டில் போலவே, புருடன் மனதிற் கிசைந்து ஒற்றுமையாய் இல்வாழவேண்டியதும் மக்கட்பெறுதலும் ஸ்திரீகளின் முக்கியமான கடமைகளென யாவராலும் அங்கீகரிக்கபபட்டிருந்தது. இந்தக்கொள்கைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே அக்காலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் முதலிய கவிசிரேஷ்டர்களால் காவியங்கள் எழுதப்பெற்று இன்றும் அவைகள் யாவராலும் பொன்னேபோல் போற்றப்பெற்று நின்று நிலவுகின்றன. அக்காலத்தில் மேனுட்டில் ஸ்திரீகளை நம்நாட்டில் போலவே அபலைகளென்றும் மெல்லியர்களென்றும் கருதி அவர்களுக்கு ஆபத்துக்காலத்தில் உதவிபுரியும் ஆடவரின் வீரத்தன்மையை (Chivalry) எனச் சிலர் சிறப்பித்துக் கூறி வந்திருக்கிருர்கள். (Knights) சுத்தவீரரெனக் கூறப்பெற்ருேர் யாவரும் இவ்வரிய குணத்தைக் கொண்டோராகவே யிருந்தனர். (இக்காலத்தில் இந்தப் பட்டம் சாமான்யர்களுக்கும் பொருள் நனிகொடுப்போருக்கும் தாராளமாய் வழங்கப்படுகின்றது.)

சென்ற நூறு வருடங்களாக மேனுட்டில் இராஜரீகம் (Monarchy) போய் (Democracy) குடியரசு தலையெடுத்து வலுவடைந்துவரவே, ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடும் கடமையும் நாளடைவில் தளர்ச்சி

யடைந்து, இப்போது வெள்ளை நாரீமணிகள் விவாகக் கட்டுப்பாட்டை வெறுத்து எதேச்சைப் பிரியராய்த் தங்களுக்கே யுரியவிடமாகிய குடும்பத்தை விடுத்து ஆடவருக்கே யுரித்தா யிருந்த எல்லாத் தொழிற்றுறைகளையும் கைப்பற்ற வந்துவிட்டனர். இதனால் இப்போது மேனாட்டில் இல்லம் குலைந்து ஸ்திரீ புருடஐக்கியம் நசித்து வருகிறது. ஸ்திரீ புருடருக்குள் மிருகசுபாவமான ஸ்பரிசமாம்ச இச்சை யுதிக்குங்கால், அதனை விலங்கு பறவைகளைப்போல் பூர்த்திசெய்துகொண்டு அப்பால் கூடி வாழ இசையாது பிரிந்து அவரவர் போக்குப்படியே போகின்றனர். அநேக ஸ்திரீகள் மக்களைப்பெற்று வளர்க்கும் கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்காகச் சில குயுக்தியான முறைகளை யனுஷ்டித்துப் புருடருடன் கூடிச்சுகித்து வருகின்றனர். இக்காலத்தில் விவாகம் செய்துகொண்டு ஸ்திரீகளை வைத்து நடத்திவருவது அசாத்தியமான காரியமென்று பயந்து மேனாட்டு ஆடவர் விவாகச் சடங்கை வெறுக்கின்றனர். மேனாட்டுப் பெண்களோவெனில், புருடருடன் கூடி அவர்கள் மனதுக்கிசைந்து வாழ்வதும் மகப்பெறுவதும், சுயேச்சையாய் நடப்பதற்கு இடையூறு யிருப்பதால், முடியாதென்று விவாகத்தை மறுக்கின்றனர். இவ்விதம் முக்கியமாய் பிரான்சில் விவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடிய ஆடவரும் பெண்டிரும் பிரமசாரிகளாகவும் கன்னிகைகளாகவுமே மிகுந்திருப்பதால், மரணத்தினால் குறையும் ஜனத்தொகையை ஈடு செய்தற்கு வேண்டியவளவு ஜனனமில்லாது போய்விடுகிறதென்று கண்டு அதிகாரிகள் பலவித நூதனச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவற்றில் அதிக மகப்பேறுடையாளுக்கு அரசாங்கத்தார் பரிசளித்தல்; யாருக்குப் பிறந்த பிள்ளையானாலும், பெற்றவட்குச் சிறிதுகாலம் வரையில் பொருளுதவிபுரிதல்; குழந்தைகளின் மரணத்தைத் தடுத்துக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய உதவிபுரிதல், இவை போல்வன சிலவாம். ஜெர்மனியிலும் மகா யுத்தத்தின் பலனாக ஆடவர் தொகைகுன்றிப் பெண்டிர்தொகை மிதமிஞ்சியிருப்பதால், புருடர் பல பெண்களுடனும் விவாகம் செய்யாமலே கூடிப் பெறும் மக்களை யரசாங்கத்தார் அங்கீகரித்துக் காத்துவருகின்றனர்.

இவ்வாறாகக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் மேனாட்டு நாகரீகம் நம் நாட்டில் நுழைந்ததன்பயனாய் நமது பெண்களுக்குள் முன்னில்லாத சுயேச்சைப் பிரியம், நாணமின்மை, அகம்பாவம், கூச்சமின்மை, அடக்கமின்மை இன்னவை யிறவும் தலையெடுத்து ஓங்கி வளர்ந்து வருகின்றன. இதனால் இந்த நாட்டில் இந்நாளில் சந்தோஷகரமான இல்வாழ்க்கையைக் காண்பதே அரிதாகிவருகிறது. இப்போது நமது பெண்களின் ஒழுக்கம் எவ்வாறாயினதென்று கூறுவாம்:—(1) புருடனுக்கு அடங்காது எதிர்த்துப் பேசுதல், (2) அவனுக்குத் தெரியாது லேவாதேவி, சீட்டுப்போடுதல் முதலியன செய்தல், (3) அவனுக்குத் தெரியாது பணம் சேர்த்துவைத்தல், (4) அவனுக்குத் தெரியாது ஈன்றார் உடன் பிறந்தாருக்குப் பண உதவியும் மற்ற உதவிகளும் புரிதல். (5) அவன் விருப்பத்துக்கு மாறாக அவர்

களைத் தன் இல்லத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதல், (6) அவன் அநுமதியின்றி அடிக்கடி தாய்வீடேகுதல், (7) அவன் சம்மதமின்றியும் துணையின்றியும் பிறரகம் செல்லுதலும், விழாக்காணப் போதலும், (8) அவனில்லாத காலத்தில் தன்னை யலங்கரித்துக்கொள்ளுதல், சங்கீதம் பாடுதல், அயலாருடன் கூடி மகிழ்ச்சிகொண்டாடுதல், (9) அவன் பொருளீட்டிக்கொண்டு வரும் வரையில் அவனுடன் கூடிச் சுகித்திருந்து அஃதில்லாத காலத்தில் அவனைக் கடிந்து ஒதுக்குதல், இன்னவை பிறவுமாம்.

நமது நாட்டிலும் அகல்யாபாய், மீராபாய், மங்கம்மாள், மீனாட்சி முதலிய பெண்ணரசிகள் புருடரைப்போல வீரம் முதலிய குணங்களுடன் விளங்கவில்லையா என்ற கேள்வி பிறக்கலாம். இதற்கு விடை பகருவாம். எக்காலத்திலும் எந்நாட்டிலும் பொது விதியொன்றிருந்தால் அதற்கு விலக்கான புறநடையும் இருந்தேவரும். எல்லோரும் மகான்களும், சுத்தவீரரும், கவிசிரேஷ்டரும் ஆகிவிடமாட்டார்கள். குறிப்பிட்ட மாதரசிகள் உருவத்தில் பெண்களாயிருந்தாலும், ஆடவரிலும் பெண்டன்மையுடைய நபும்சகர் ஒரு சிலர் காணப்படுமாறேபோல், உள்ளத்தில் புருடரேயாவர். என்றாலும் அவர்களும் குறிப்பிட்ட ஒவ்வோர் ஆடவருக்குள் ஐக்கியமாகவே வாழ்ந்துவந்திருக்கின்றனர். சமீபத்தில் பூவுலகெங்கும் தனது திண்ணிய பலத்தால் பிரமிக்கச்செய்துவந்த தாராபாயும் தனது மனத்தையும் உடலையும் ஒரு புருடருக்குச் சமர்ப்பித்தமை யாவரும் அறிவர்.

மேற்கூறியவாற்றால் ஸ்திரீகள் புருடரின் கீழ் அடிமைகளாக நடத்தப்படவேண்டியவர்களென்பது நமது கோட்பாடெனக் கொள்ள நியாயமில்லை. ஆனால் ஈண்டு வலியுறுத்திக் கூறிப் போந்தது, ஆடவர் பெண்டிர் இருவரும் மனமொத்து இல்வாழ்க்கையை நடத்திவரவேண்டியது இவ்வுலக இன்பத்தை யநுபவித்தற்கு அவசியமென்பதேயாம். இந்நாளிலும் மேனாட்டில் இல்வாழ்க்கையிலிருக்கும் உத்தம ஸ்திரீகள் ஒரே வழிக் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் ஆடவர் மனத்தைக் காந்தமெனக் கவரும் சுலபமான வழிகள் சிலவற்றைப் பத்திரிகை வாயிலாய் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவையாவன: (1) கணவனுக்குத் தெரியாமல் பணம் சேர்க்காதே, (2) அவனுக்குத் தெரியாமல் எந்தக் காரியமும் செய்யாதே, உன்னைப் பற்றிய காரியங்களில் எதையும் அவனுக்கு மறைத்து இரகசியமாய் வையாதே, (3) உன் தாய்வழி உறவினரை அடிக்கடி உன் இல்லத்திற் கழையாதே, (4) உன் வனப்பையும் அரிய கல்வியறிவையும் அவன் மகிழ்வெய்தும்படியான வழிகளிலன்றி வேறு மார்க்கங்களில் பிரயோகிக்காதே. நமது இதிகாசங்களில்கூட துரோபதைக்கும் சத்தியபாமைக்கும் கணவனை வசப்படுத்தும் வழிகளைக் குறித்துச் சம்வாதம் நிகழ்ந்தகாலத்துக் கணவன் மனதுக்கிசைய நடப்பதைத் தவிர்த்து வேறு இடுமருந்து இடையாதெனத் துரோபதை சத்தியபாமைக்குப் போதித்ததாக ஒரு கதையுண்டு. இவ்விதமாகப் புருடரை அன்பு என்னும் பாசத்தால் வசப்

படுத்தி வாழக்கூடிய பெண்களின் வாழ்க்கை என்நாளும் சந்தோஷகர மான இன்பவாழ்க்கையாயிருப்பதையும், புருடருடன் ஒத்துவாழ முடியா மல் எதேச்சையாயிருக்கும் மங்கையரின் வாழ்க்கை சதா துன்பத்துக் கிடமாயிருப்பதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

நமது பெண்களின் ஒழுக்கம் இக்காலத்தில் மாறுபட்டு வருவதற்கு முக்கிய காரணம், தற்கால மேனாட்டு முறையைப் பின்பற்றிய கல்விப் பயிற்சியேயாம். பிற்காலத்தில் நம் நாட்டுப் பெண்களில் கல்விபயில்விக்க மிகுதியாய் முன் வந்தோர் கிறிஸ்தவ வகுப்பினரே யாவர். இவர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாடசாலை களில் கல்விபயின்று வந்தமையால், இந்துமதப் பெண்களானாலும் நம்நாட் டுப் பெண்களுக்குரிய நடையுடை பாவனைகளும் ஆசாரங்களும் மாறு பட்டு மேனாட்டு ஒழுக்கங்களையே மிகுதியும் அநுஷ்டித்துவந்தனர். அதன் மேல் பாதிரிமார்களின் பாடசாலைகளில் நமது பெண்கள் கல்வி பயிலுவ தால் நேரிடும் விபரீதங்களைக் கண்ணுற்ற நம் ஸநாதந தர்மக்கொள்கை யை ஆதரிக்கும் புண்ணிய சீலர்கள் ஆங்காங்கே இந்து தர்மத்தைப் போதிக்கும் தேசீயக் கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்தி நமது பெண்மணி களின் ஒழுக்க ஆசாரங்கள் கெட்டுப்போகாதபடி காப்பாற்ற முன்வந்த னர். பெண்களுக்குப் பெண்களே உபாத்தியாயர்களா யிருப்பது சிலாக் கியமாதல்பற்றிப் பெண் உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கப் பார்ப்பதில் விப ரீதமாய் முடிந்திருக்கிறது. எவ்வாறெனில், உபாத்தியாயர்களாய் வரும் பெண்கள் இந்து மதஸ்தர்களா யிருந்தபோதிலும் துரைத்தனத்தார் அல் லது பாதிரிமார்களின் பாடசாலைகளில் கல்விபயின்றவர்களாயிருத்தலால், அவர்களின் ஆசார ஒழுக்கங்கள் நமது ஸநாதந தர்மத்துக்கு முற்றிலும் மாறாகவே யிருக்கின்றன. இத்தகைய ஸ்திரீகளிடம் கல்விபயிலும் நம் சிறு பெண்கள் நம்முடைய ஆசாரங்களை எவ்வாறு சிலாக்கியமாகக் கொள் வர்? ஆகமொன்றிய ஆர்வலரை அவமதித்து அகலவிடுத்துச் சுயேச்சை யாய்த் திரியும் நாரியரோ நம் அருமைச்சிறுமிகளுக்கு நமது ஸநாதந தர்ம முறைப்படி கற்பியல் பயிலும் இல்லற வொழுக்கத்தைச் செவ்வனே கற் பிக்கவல்ல நல்லாசிரியைகளாவர்?

ஆங்கில துரைத்தனத்தார் அல்லது பாதிரிமார் கல்விச்சாலைகளில் உபாத்தியாயர்களின் உள் நடவடிக்கைகளைப்பற்றிக் கவனியாதிருப்பது சகஜமே. ஆனால் மேற்கூறிய பாடசாலைகளின் தீமையை உணர்ந்து அதை விலக்கி நமது பூர்வ ஸநாதந தர்மக்கொள்கையைக் காப்பாற்றுவ தற்காகவே கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் தேசீய பாடசாலைகளில் உபாத்தியாயர்களின் பாடசாலை வேலைத்திறமையை மாத்திரம் கவனித்து அவர்களின் சொந்த ஒழுக்கத்தைப்பற்றிக் கவனியாதிருப்பது தகுமா, நியாயமா, முறையாமா? தேசீய பாடசாலைகளை வைத்து நடத்துவோர் உபாத்தியாயர் இந்துவா யிருக்கவேண்டுமென வற்புறுத்துவதன் பய னென்னவாகிறது? இவர்களிற் சிலர் இந்து ஸ்திரீகளான போதனு

முறை பயின்ற உபாத்தினிகள் இப்போது கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால், கிடைக்கும் ஒரு சில உபாத்தியாயர்களின் உள் நடத்தையைப் பற்றிக் கவனிக்கப் புகுந்தால், சிறுவர் அட்டமணற்சோற்றில் கல்லாராய் வதுபோலாகுமாதலால், அதைப்பற்றிக் காதில்போட்டுக்கொள்ளாதிருத்தலே தக்க மார்க்கமெனக் கடைப்பிடித்திருக்கின்றனர். அரசாங்கத்தார் பாதிரிமார் பாடசாலைகளிலும் புருடரையும் மனைவியரையும் பிரித்து வைத்தல் கூடாதென்னும் கொள்கையை யநுசரித்து ஸ்திரீபுருடர் இருவரையும் ஒரே பாடசாலையில் உபாத்தியாயர்களாய் நியமிப்பது வழக்கமாயிருக்க, தேசீய பாடசாலைகளை வைத்து நடத்துவோர் புருடனை விட்டுப் பிரிந்து சுயேச்சைப் பிரியராய் வரும் ஸ்திரீகளை உபாத்தியாயர்களாய் நியமித்துக்கொள்வதேயன்றி ஏற்கனவே ஐக்கியமாகவிருந்த ஸ்திரீபுருடரைப் பிரித்துவிடும்படியான முறைகளையும் அநுஷ்டித்து வருகின்றது எவ்வளவு பரிதாபகரமானது? இவர்களின் கொள்கை நன்று! நன்று!! குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொண்டவாறுபோலும், வேலியே பயிரை யழிப்பதுபோலும் இருக்கின்றது. இந்து ஸ்திரீ உபாத்தியாயர்கள் போதனுமுறை பயின்றவர்களாய்க் கிடைப்பது அரிதென்பது உண்மையே. ஆனால் அதற்காகக் கொள்கையை நழுவவிட்டுவிடலாமோ? இதனால் நன்னோக்கத்துடன் பாடசாலைகளை நடத்திவருவோர் உபாத்தியாயர்களின் ஒழுக்கக்குறைவை ஒருவாறு ஆதரிப்போராகின்றனரன்றோ? எந்த உபாத்தியாயரிடமேனும் தவறான நடத்தை காணப்பட்டால் உடனே ஆரம்பத்திலேயே அதனைக் கண்டித்துச் சீர்திருத்தவேண்டியது தேசீயப் பாடசாலைகளை வைத்து நடத்துவோரின் முதன்மையான கடமையன்றோ? நயத்திலும் பயத்திலும் சொல்லியும் கேளாது தவறான ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிற உபாத்தியாயர்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் அடையும் பயன் யாது? அதைவிட அவர்களுக்குப் பிரதியாக ஆடவரை (வேண்டுமானால் வயது முதிர்ந்தோரை) நியமித்தல் சிலாக்கியமன்றோ?

இவ்வாறு நமது ஸ்திரீகளின் தர்மம் சீர்கெட்டு வருகின்றது. இதனைக் காக்கும்பொருட்டு ஏற்பட்ட தேசீயக் கல்விச்சாலைகளினாலும், இப்போது நடைபெறும் முறையில், பிரயோஜனம் யாதும் இல்லை யெனத் தெரிகிறது. ஆதலால், ஸநாதந தர்மத்தை யாதரிக்கும் கனவான்களே, நமது பெண்மணிகளின் கல்விமுறையில் வேண்டிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய விழிமின், எழுமின்.

குறிப்பு:—நமது ஹிந்து மாதர்களும் பெற்றோரும் மேற்கண்ட விஷயத்தைப் பன்முறை வாசித்துணரும்படி மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறோம். நம் நாட்டில் அநேகர் மேல்நாட்டு ஆசாரங்களின் மயக்கில் சிக்கித் தமது பெண்மணிகளுக்கு எத்தகைய கல்வி அவசியமென்பதைக் கருதாமல், தங்கள் பெண்களுக் கவசியமான அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்றவற்றிற்கு இடையூறு செய்யத்தக்கவைகளும், பெண்சுபாவம் நீங்கி புருட சுபாவத்தை யளிக்கத்தக்கவைகளுமாகிய அனாவசியமான கல்வி

களைப் போதிக்கிறார்கள். ஆங்கிலபாஷைக் கல்வி நம் ஆடவர்களுக்கே அவர்கள் ஆசார ஒழுக்கங்களைக் கெடுத்துத் தீங்கிழைக்கின்றதென்றால், நம் பெண்மக்களுக்கு அதைக் கற்பிப்பதினும் நாம் அவர்களுக்குச் செய்யத்தக்க தீமை வேறொன்றுமில்லை.

நமது மாதர்களின் க்ஷேமத்தைக்கோரி மிக்க அன்போடு நமது நண்பர் வரைந்துள்ள மேற்கண்ட வியாசத்திலடங்கியிருக்கும் உண்மை நிறைந்த அரிய விஷயங்களை நம்மவர் ஒவ்வொருவரும் கவனமாக வாசித்துணரும்படி மறுபடி பிரார்த்திக்கிறோம். பத்திரிகாசிரியர்.

சர்வவியாபியின் சேட்டை.

சேலத்தில் மிஷன் அச்சுக்கூடத்தில் 6-6-'23-ல் வெளியான "சர்வவியாபி" என்ற பத்திரிகையை நமது சந்தா நேயர் ஒருவர் நமக்கனுப்பினார். அப்பத்திரிகையின் 179-ம் பக்கத்தில் "வேத விசாரணை"—இந்துமதப் புராணங்களைக்கொண்டே விஷயங்கள் ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "ஒற்றுமையும் ஐக்கியமும் அடங்கியது பிறர் சிநேகத்தில்" என்று தலையங்கமிட்டு, அதன்கீழ் "விஷ்ணுவின் நடபடி, சிவன் நடபடி" என்று வரிசையாக விஷ்ணு ஆயர்பாடியிலும், வேறு பல இடங்களிலும் பல பெண்களைக் கற்பழித்ததாகவும், தன் அத்தையை இச்சித்து மாமனாகிய கஞ்சனைக் கொன்றதாகவும், (இன்னும் பல ஆபாசங்களைக் கூறிக் கடைசியில்) பிறசிநேகமற்றவரை வணங்குகிற இந்துக்களுக்கு என்ன பிறசிநேக மிருக்குமென்றும்,

பிறகு சிவன் வலைச்சியை யிச்சித்துக் கல்லாகச் சபிக்கப்பட்டதாகவும், வேடன் எச்சில் உண்டதாகவும், பல மாதரோடு விபசாரம் செய்ததாகவும், இப்படியே தேவேந்திரனைப்பற்றி தூஷணையாகவும், கடைசியில்,

"சிவன் பெண்சாதி பார்வதி பிரம்மாவிடத்தில் சோரம் போனாள்; விஷ்ணு பெண்சாதி இலட்சுமி சூரியனிடம் சோரம் போனாள்; இராமன் மனைவி சீதையை இராவணன் தூக்கிச் சென்றான்" என்றும் முடிவில் "இன்னும் வரும்" என்றும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது—இதற்கு "T. C. M." என்று கையொப்பமிட்டிருக்கிறது.

ஹிந்து சகோதர சகோதரிகளே!

இதைப்பற்றி நாம் சுருக்கமாகக் கூறுவதைக் கவனியுங்கள் :—

ஒரு மதத்தைப் பிரசாரம்செய்வதற்கு இரண்டு மார்க்கங்கள் உண்டு. ஒன்று சுபட்சம்—அதாவது தமது மதத்தின் உண்மையையும் உயர்வையும் பற்றி எடுத்துக் கூறுதல். மற்றது பரபட்சம்—அதாவது பிறமதத்தவர் தமது மதத்தைப்பற்றி கூறும் ஆக்ஷேபனைகளைக் கண்டித்துக் கூறல்.—

இரண்டுமின்றி மேற்கண்டபடி புராணங்களின் உட்கருத்தை யறியாமலோ வேணுமென்றோ பிறர் மனம் புண்படும்படி கூறுவது அதமத்

தொழிலேயன்றி வேறன்று. இவர்கள் தம்மதத்தின் உண்மையை யெடுத்துக் கூறுவதற்கு வழியில்லை. ஏனெனில் இவர்கள் வேதமாகக் கருதும் நூலில் ஆன்ம இலக்ஷணமாவது, கடவுள் இலக்ஷணமாவது இரண்டும் ஐக்கியப்படும் மார்க்கமாவது கூறப்பட்டிருக்கவில்லை.

இவர்களுக்கு யோக ஞானங்களைப்பற்றி யொன்றுமே தெரியாது. அவை இவர்கள் மார்க்கத்திலில்லை. நமது புராணங்களில் மேல் போக்காய்ப் புலப்படுவதைக் கூறி நம்மில் மத ஆராய்ச்சி யில்லாப் பாமரர்களுடைய புத்தியை மயக்கிப் பிறகு உலகபோக விஷயங்களில் அவர்களுக்கு ஆசைகாட்டித் தம் மதத்திற்கு இழுத்துக்கொள்வதே இவர்கள் வேலை. அதைவிட்டு நமது மதத்தில் மோக்ஷமார்க்கமில்லையென்றும் தங்கள் மதத்திலிருக்கிறதென்றும் நிரூபிக்க இவர்களால் ஒருபோதும் முடியாது. அமெரிக்காவில் கூடிய சர்வமத சங்கத்தில் உலகிலுள்ள முதன்மையான பாதிரிமார்களாலேயே அக்காரியம் முடியாமற்போய் மகான் விவேகானந்த சுவாமிகள் உலகிலுள்ள எல்லா மதங்களும் நமது மதத்தில் அடங்கியுள்ளனவென்று நிலைநாட்டியது பிரத்தியட்ச அனுபவம்.

இப்போது நாம் கூறுவதென்னவெனில்:—இத்தகைய தூஷணைகளை நாம் கண்ணால் பார்க்கவுமாகாது, செவியேற்கவுமாகாது. இவர்கள் மதத்தில் நாம் குற்றம் கூறக் கருதின் அளவு கடந்தவை கூறக் கூடுமெனினும் அத்தொழில் நமக்கடாது. "யாவர் தெய்வமும் ஒரே தெய்வமாதலின் எத்தெய்வத்தையும் தூஷிக்கலாகாது" என்ற மேலான போதனை நம் நூற்களிலிருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் ஹிந்துக்களாகிய நாம் இத்தகைய ஆபாச தூஷணைகள் வெளிவரும் பத்திரிகைகளை ஏறெடுத்துப் பார்க்கலாகாது என்பதை நன்றாக மனதில் வையுங்கள்.

நாம் மேல்கண்ட விஷயங்களை வரைவதனாலேயே நாம் தங்கள் மதத்தைத் தூஷிக்கக்கருதியதாய் நமது சந்தாநேயர்களில் கிருஸ்தவசமயிகளாகவிருப்போர் கருதலாகாதெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் மேலேகுறித்த 6-6-'23-ல் வெளியான சர்வவியாபியை வாசித்துப் பார்த்தால் யார் மத தூஷணை செய்வோர் என்பது எளிதில் விளங்கும்.

இப்போது நமது புராதனமான சநாதந மதத்தில் ஒருவரு மறுக்க முடியாத உண்மைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதையும், மேல் நாடுகளிலுள்ளவர்களில் பொது நோக்கத்தோடு ஆராய்ச்சிசெய்யும் பண்டிதர்களும், மேதாவிகளுமாகிய அறிவாளிகளெல்லாம் நமது மதக்கொள்கைகளைப் புகழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்கிறார்களென்பதையும் நேயர்களுக்கு அறிவிப்பதன்பொருட்டு 8-10-1921-ல் கோலாலம்பூரில் வெளியான "தமிழகம்" என்ற பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த "ஸநாதனதர்மம்" என்ற வியாசத்தின் ஓர் பகுதியை ஈண்டு வெளியிடுகிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஸ்ரீமத் அபேதானந்த சுவாமிகளின் உபந்நியாசம்.

ஸநாதந தர்மம் புராதன மதம்.

தற்கால சாஸ்திர ஆராய்ச்சிகள் புதுமதம் தேடுகின்றன.

தற்காலத்திலோ ஐரோப்பா அமெரிக்காவில் ஆராய்ச்சி தீரர்களும், சாஸ்திரிகளும், வேதாந்திகளும் ஒரு விதமான உணர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறார்கள். பசி உண்டாயிருக்கிறது, தாகம் அதிகரித்திருக்கிறது. அப்பசி தாகம் தணிய கிருஸ்துமதம் போதியதாய் அவர்களுக்குக் காணவில்லை. ஜீவனின் சூக்ஷமம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வழி என்ன என்பதற்கு கிருஸ்துமதம் காட்டிய வழியும் இருத்த விடையும் அவர்களைத் திருப்தி செய்ய முடியவில்லை. ஆதலால் அவர்கள் அம்மதத்தை விலக்குகிறார்கள். அது அமெரிக்காவில் மிகவும் குறைந்து அநாதரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுதுள்ள கிருஸ்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சிகள் கிருஸ்துவ கொள்கைகளின்மேல் செய்வதன்று; ஆனால் ஸநாதன தர்மத்தின் உண்மைகளின்பேரில் செய்யப்படுவன. தற்போது கிருஸ்து என்பது ஒரு நிர்குணமான பொருளாய் அறியப்படுவதேயன்றி ஒரு ஸகுணரூபியாய் அறியப்படுவதன்று. பகவத்கீதை முதலான சாஸ்திரங்களை அமெரிக்கா ஐரோப்பா முதலான தேசங்களிலுள்ளவர்கள் கற்றறிந்து அவைகளுடைய உண்மைகளை ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் நித்யமான தத்துவங்களை அறிவதற்கு இன்று ஜனங்கள் பேராவல்கொண்டு பெரும் பசியுடன் இருக்கின்றார்கள்.

உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயம்.

உயிரற்ற ஜடம் என்பது கிடையாது என்று வைத்தியர் போஸ் நிரூபணம் செய்திருக்கிறார். தாவர, ஜங்கம, சமஸ்தலோக பதார்த்தங்களிலும் ஜீவ தத்வம் விளங்குவதாகவும் எல்லா வஸ்துக்களும் சுகதுக்காதி ஸ்மரணைகளை அனுபவிப்பதாகவும் அத்தத்துவசாஸ்திரி ரூபிக்கின்றார். ஆதலால் ஸநாதந தர்மம் பண்டைக் காலமுதல் கூறுவதை அவர் ஈண்டு ரூபிப்பதன்றோ? பிராணன் அந்தர் யாமியாய் ஸமஸ்த வஸ்துவிலும் உறைகின்றது. அதுதான் மூலாதாரப் பொருளென்று வேதம் அறைகின்றது. தோன்றியதெல்லாம் ஒன்றுமில்லாத சூன்யத்தினின்றும் வந்ததல்ல. இல்லது வாராது, உள்ளது போகாது என்பது ஸத்யம். இந்த உற்பத்தி ஸ்திதி லய சக்கிரத்தின் ஆரோகண அவரோகண கதியானது ரிக்வேதத்தில் பன்னெடு நாளைக்கு முன்பே பரக்கக் கூறியிருப்பதே. சூர்யனைப் படைக்கு முன்பு பூமியிருந்தது என்று சொன்னால் ஈண்டு நம்புவாரின்று. இந்த உலகம் 6000 வருஷத்திற்குள் படைக்கப்பட்டதென்றால் இன்று ஏளனம் செய்து சிறிப்பார் பலர். கலிபோர்னியாவில் 6000 வருஷத்திற்கு அதிக வயதுடைய மரங்கள் இன்னும் காணப்படுகின்றன. 360 அடி உயரமும் 60 அடி சுற்றளவுமுள்ள மரங்கள் இருக்கின்றன. பூமண்டலத்தில் மனிதனின் தோற்றமும் யுகாந்த விஷயம் என்பதும்

கிருஸ்து பிறந்ததற்கு முன்பு 10,000 வருஷத்திற்குக் குறைவில்லை என்பதும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். ரிக்வேத மந்திரங்களில் விளங்கும் ஸநாதனதர்ம மூலதத்வங்கள் ஈஸ்வர வாக்கு என்பதானது ஸர்வேஸ்வரனின் ஸக காரிகளாகிய மஹரிஷிகள் வாக்குமூலத்தால் வெளிப்படுத்தப் பட்டது. ரிக்வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வாக்கியங்கள் சிருஷ்டி ஸ்திதி லய சக்கிரத்தையே குறிக்கின்றன. படைப்புக்கு முன்னால் அந்தகாரம் மூடி ஒரே நிச்சப்தமாய் இருந்தது. இருந்தது ஒன்றுமில்லை இல்லாதிருந்தது ஒன்றுமில்லை, அழிவுமில்லை, அழிவற்றதுமில்லை என்ற பல விருத்த வாக்யங்கள். பிறகு அது அந்த சுத்த சைதன்ய வஸ்துவிலிருந்து காற்று, திரவம், கடின பதார்த்தங்களாய் நாளாவிருத்தியில் மாறி ஈண்டு காணப்பெறும் தன்மையை அடைந்தது. உயிர் இலங்கும் வஸ்துக்களும் ஓரறிவு முதல் பேரறிவு மனிதன் வரையில் படிப்படியாய் விருத்தியாயிற்று. ஆகச்சே டார்வின் வெளியிட்ட கொள்கை நமக்குப் புதிதல்ல. மற்றும் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸு, ஜர்மனி முதலான தேசங்களிலுள்ள தத்துவ சாஸ்திரிகளும் இன்று எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது வேதாந்தமே.

அப்படியிருக்க :—

கிருஸ்தவப் பாதிரிகள் ஏளனம் செய்வது யாரை?

இந்துக்களில் ஒழுக்கமும் நீதியும் கிடையாதென்றும், அநாகரீகரென்றும், விக்கிரஹ ஆராதனைக்காரரென்றும், மிகவும் தாழ்ந்தவரென்றும் கூறுவது யாரை? அவர்களோ ஒரு கிருஸ்துவைக் கண்டிருந்தால், நாங்களோ எங்கள் நாடு நிறையக் கிருஸ்துக்களைக் கண்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய மஹரிஷிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்து. பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், புத்ததேவர், சங்கரர், ராமாநுஜர், மத்வர்கள், கபீர், நாநக், சைதன்யர், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண என்ற பல பல கிருஸ்துக்கள் எங்களிடம் கண்டோம்.

ஸநாதந தர்மம் எப்படிப் பரவிற்று.

பழையகாலத்தில் புத்த மதஸ்தர்கள் இந்தியாவிலிருந்து பலஸ்தீனம் முதலிய பல நாடுகளுக்குச் சென்று தங்கள் மதத்தையும், நாகரீகத்தையும் பரப்பினார்கள். ஸைபீரியாவிலிருந்து சிலோன் வரையிலும் சீனாவிலிருந்து எகிப்து வரையிலும் ஒரு நாடு பாக்கிவிடவில்லை. ஸநாதந தர்மத்தின் போதனைகள் மற்ற மதங்களின் அடிப்படையாய்க் கிடக்கின்றன வென்பதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் உண்டு. கிருஸ்துவின் கற்பனை இதோபதேசங்கள் இந்தியர்களுக்குப் புதிதல்ல. அவருடைய கெட்ட பிள்ளையின் கதையானது ஏற்கனவே புத்த தேவர் சொன்னது தான். புத்தப் பாதிரிகள் ஒரு தேசத்தையும் பாக்கிவிடவில்லை. சீனா, ஜப்பான், ஸயாம், அனாம், கிரீஸ், எகிப்து முதலிய பல நாடுகளையும் நாகரீகமாக்கிக் கீழ்நாட்டு உண்மைகளையும் காட்டினார்கள். ஆனால் சிலர் பௌத்தர்களை வேறு பிரிக்கக்கூடும். அது தேவை யில்லையே. புத்த

தேவர் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவராகவும் அவர் மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகவு மன்றோ நாங்கள் எண்ணுவது கிருஸ்து பால்ய வயதில் இந்தியாவுக்கு ஒட்டகத்தின்மேல் சரக்கேற்றிச் செல்லும் வர்த்தகர்களுடன் வந்து 6 வருஷகாலம் இருந்து சென்றதாகத் தெரிகிறது. அப்பொழுது அறிந்ததைப் பிறகு அவர் மேல் நாட்டில் சொல்ல புதிதாயிருந்தது. அவர் ஏற்கனவே புத்த தேவர் கூறிய நேசத்தையும், அன்புடைமையையும் அதை அறியாது வேறு வழியில் பழகி இருந்த யூதர்களுக்குப் போதிக்க "உங்கள் அயலார்களை நேசியுங்கள். அன்பால் அன்பைப் பெருக்குங்கள். விரோதத்தை அன்புகொண்டு வென்றுவிடுங்கள். விரோதத்தைப் போக்குவது விரோதத்தால் அன்று, ஆனல் அன்பினல் உங்கள் விரோதிகளையும் நேசியுங்கள். ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மற்றொரு கன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டுங்கள்" என்ற பல உபதேசங்களையும் அவர்கள் ஜீரணிக்கமாட்டாமல் அவரை சிலுவையில் அறைந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் ஒருவிதமான மனப்போக்குடையவர்கள். கிருஸ்து தேவர் உபதேசித்த பழைய ஹிந்துமத உபதேசங்களை அவர்கள் போற்ற முடியவில்லை. மற்றும் அதுபோலும் எந்தக் கிருஸ்துதேவர் இந்த இந்தியாவிலிருந்து கற்றதை உபதேசித்ததற்காக சிலுவை மர சிக்ஷை பெற்றாரோ அதுபோல இந்தியர்களும் இன்று தாழ்மைக்கும் ஏளனத்திற்கும் கிருஸ்தவப் பாதிரிகளிடத்தில் ஆளாகியிருக்கின்றார்கள்.

இன்று காலின்கீழ் வாழ்க்கையில் மிதிக்கப்பட்டுக் கிடந்தாலும், வேதாந்த விசாரணையிலும் புத்தி தீக்ஷண்யத்திலும் மஹோன்னத பதவியிலே யிருக்கின்றார்கள். மற்றவர்களிலும் ஹிந்துக்கள் மேலோர் என்பதற்கு ஒரு ஐயமுமின்று. நடந்த மகா யுத்தமானது கிருஸ்தவ தேசங்களில் பொறாமையும், ஈரிஷையும், பொல்லாங்கும், கள்ளமும், கபடமும், நிறைந்த ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டு மாண்டுபோகவே பித்தேறியதை ரூபித்துவிட்டது. கிருஸ்துவின் மதம் விழுந்த தென்பதற்கு வேறென்ன வேண்டும். கிருஸ்தவ தேசங்கள் செட்டுக்கும் காசுக்கு மன்றோ மாண்டு மடிவது. விரோதத்தை அன்பால் வென்றுவிடும் அரிய பாடம் எங்கே? ஒரு அமெரிக்காப் பாதிரி நண்பர் கிருஸ்தவர்களுடைய பக்தியைப்பற்றி அதிக வியப்பாகப் பேசுவார். நான் அவரை இந்தியா ஒரு முறை சென்று பிறகு வந்து சொல்லும் என்றேன். அவர் ஒரு முறை இந்தியா வந்து பார்த்து திரும்பி வந்ததும் இந்தியர்களுடைய பக்தியையும் உன்னதமான மனோ நிலையையும் பார்த்து மாலை மாலையாய்க் கண்ணீர் சொறிந்தார். பூமியில் ஹிந்துக்களுடைய பக்திக்கு இணையே யில்லை என்றார்.

மீளா நரகம்.

ஆதலால், ஹே ஹிந்துக்களே நீங்கள் இன்று மிதிக்கப்பட்டுக் கிடந்தாலும் மஹோன்னதமான தேசத்தையும், மதத்தையும், நாகரீகத்தையும் உடையவர்களென்றும், மஹா புருஷர்கள் மரபில் வரும் ஈஸ்வரனுடைய

குழந்தைகள் என்றும் நம்பி கர்வத்துடன் இருங்கள். அதைரியப்படாதீர்கள். ஒருவரும் மீளா நரகத்திற்கு அனுப்பப்படமாட்டார்கள். கிருஸ்தவர்கள் பறை சாற்றித் திரியும் மீளா நரகம் அவர்களிடத்திலேயே இருக்கட்டும். ஸநாதந தர்மம் நீங்களெல்லாம் அழிவற்ற ஆனந்த சாகரத்தில் முளைத்த அரும்புதல்வர்கள் என்கின்றது. நீங்கள் கோரமான நரகத்தையும், பாவத்தையும், கொடு நெருப்பையும் எண்ணி பயப்படவேண்டாம். கிருஸ்தவப் பாதிரிகள் பாவிகளையும் பாவத்தையுமே பெருமுழக்கம் செய்யட்டும். நீங்கள் ஆநந்தாத்மஜம் (ஆநந்தக் குழந்தை) என்று எண்ணுங்கள். நீங்கள் ஆநந்த ரூபியாய் ஆசீர்வதிக்கப் பெறுவீர்கள். நிற்க, (தொடரும்) தமிழகம்.

சந்நியாசம்—துறவு.

(469-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உலகப் பொருள்களில் சற்றும் பற்றின்றி யொழித்துவிட்டு அடையப்படுதலால் இது சந்நியாசம் என்று வடமொழியிலும், துறவு என்று தமிழிலும் புகழ்ந்து கூறப்படும். வேறொரு இச்சையுமின்றி மோட்சம் ஒன்றையே கருதி யடையப்படுமார்க்கமாதலால் மோட்ச மார்க்கமென்றும், பிரமமார்க்கமென்றும் நூல்கள் புகழ்ந்து கூறும் இந்திரிய ஜயம் பெறாதவன் துறவையடையக்கூடாது. ஆதலால் பிரமசரியாதி ஆச்சிரமானுஷ்டானங்களை முறை தவறாமல் செய்து முடித்து யோகாப்பியாசத்தால் இந்திரியங்களை ஜயித்து அடக்கி நிஷ்களங்கமான சிந்தையோடு சந்நியாசத்தை அடையவேண்டும். இம்முறைதப்பிச் சந்நியாசம பெறுபவன் அதோகதியை அடைவானென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. தேவரிஷி பிதிர்க்கடன்களைத் தீர்க்காதவன் சந்நியாசத்தை யடையக்கூடாது. தவத்தில் சித்திபெறும்பட்சத்தில் இந்திரியங்க ளடங்காவாதலால் மூன்றாச்சிரமங்களையு முறைப்படி யனுஷ்டித்தே சந்நியாசம் பெறவேண்டும்.

பிரமசரியத்திலிருந்தே சந்நியாசம் பெறலாமென்பது சிலர் கருத்து. சராசரப்பொருள்களில் பற்றில்லாதவனும், நல்ல ஞானத்தையுடையவனும், வைராக்கியமுள்ளவனும் சந்நியாசத்தை விரும்பினால் அவன் பிரமசரியத்திலிருந்தே சந்நியாசத்தைப் பெறலாமென்று யமமுனிவர் கூறினார் :—ஏனெனில் இயற்கையாலேயே அவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்பட்டிருப்பதினாலேதான். இவைகளால் இந்திரிய விவகாரமற்றிருப்பதே சந்நியாசத்திற்கு மூலமென்று நன்கு புலப்படும்.

குருவினிடத்தில் நன்றாய்ப் படித்துத் தட்சிணை கொடுத்து நல்லறிவு பெற்றிருப்பவன் கிரகஸ்தாச்சிரமத்தை விரும்பினால் அடையலாம். பிரியமில்லாவிடில் தன்னாயுள் முழுமையும் பிரமசரியத்திலிருந்தே கழிக்கலாம் என்று விஷ்ணு ஸ்மிருதி கூறுகின்றது. பிரமசாரி கிரகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் இவர்களில் எவனாவது சந்நியாசத்தை விரும்பினால்

அடையலாமென்று மஹாபாரதங் கூறுகின்றது. பிரமசாரி கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் இவர்களிலெவனுவது சந்நியாசத்தை விரும்பினல் அக்கினியை ஆத்மாரோபணம் செய்து சந்நியாசம் பெறலாமென்று உபநிஷத்துக் கூறுகின்றது. பிரமசரியத்திலிருந்தே சந்நியாசம் பெறுவது கூடுமென்று ஜாபாலோபநிஷத்து கூறுகின்றது. நாக்கு, உபஸ்தம், வயிறு, கை இவற்றை யடக்கிக்கொண்டிருப்பவன் பிரமசரியத்திலிருந்தே சந்நியாசம் பெறலாமென்று வியாச ஸ்மிருதி கூறுகின்றது. வைராக்கியம் பெருதவனுக்கு நான்கு ஆச்சிரம முறை விதிக்கப்பட்டன. வைராக்கியம் பெற்றவன் அப்போதே பிரமசரியத்திலிருந்து சந்நியாசம் பெறலாமென்றும், இது ஜாபால சுருதியின் சம்மதமென்றும் வேறு ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. எச்சமையம் உலகப்பொருள்களில் வெறுப்புண்டாகின்றதோ அதுவே சந்நியாசத்துக்குக் காலமென்று அங்கிரஸ் ஸ்மிருதி கூறுகின்றது. எப்போதும் சந்தோஷம், அபகாரம் செய்தவனுக்குப் பிரதியபகாரம் செய்யாமல் பொறுமையுடனிருத்தல், மனதைக் கவரத்தக்க பொருள்கள் எதிரிலிருந்தாலும் அவைகளில் விருப்பமில்லாமலிருத்தல், பிறர் பொருளை அபகரியாமை, சரீரசுத்தி, பெண்களிடத்திலாசையற்றிருத்தல், சாஸ்திர உணர்ச்சி, ஆத்மஞானம், சத்தியம், பிறர்தான்கோபம்கொள்ளும்படியான துர்க்கிருத்தியத்தைத் தனக்குச் செய்தாலும் அவர்களிடம் கோபங்கொள்ளாமல் இருத்தல். இந்தப் பத்துத் தருமங்களும் எவனிடமிருக்கின்றனவோ அவனே சந்நியாசத்துக் கருகனுவான் என்று மனு கூறினர். உலகப்பற்றுள்ளவன் விஷயசுகங்களில் ஆழ்ந்து முழுகி யிருப்பனுதலால் அவன் சந்நியாசம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. அவன் சந்நியாசம் செய்துகொண்டால் மீளா நரகத்தையடைவான். சந்நியாசிகளைக் கெடுத்துப் பாபமார்க்கத்தில் நடக்கச் செய்கிறவனும், பாபிகளுக்குச் சந்நியாசம் செய்விப்பவனும், சந்நியாசம் செய்துகொள்கிறவனுக்கு இடையூறிழைப்பவனும் பாபிகளாய் நரகத்தை யடைவார்கள். மஹா பாதகங்களைச் செய்தவன், விராத்தியன் (ஜாதி தருமத்தை விட்டவன் அல்லது இருகுலதாய் தந்தையர்க்குப்பிறந்தவன்), விலக்கப்பட்டவன், விரதம் யக்ஞாதி சுதர்மங்களை விட்டவன், சத்தியம் சுத்தியில்லாதவன் இவர்களுக்கும் சந்நியாசம் செய்விப்பது கூடாது. இனி சந்நியாசத்திஞலாகும் பலன் பின்வருமாறு.

சந்தானத்திஞலும் கருமங்களிஞலுமுண்டான தோஷங்களைப் புடத்திலிட்ட பொன்னின் அழுக்கை நெருப்பு எரித்துவிடுவதுபோலச் சந்நியாசாக்கினி தகித்துவிடும். எவஞல் பிராணிகள் பயத்தை அடைகிறதில்லையோ, அவன் மரணத்திற்குப் பிறகு பயமின்றிச் சுகித்து வருவான்; கெட்ட செய்கைகளைச் செய்தவன் தானத்திஞலும், நதி ஓட்டத்திஞலும், மலினப்பட்ட பாத்திரம் கழுவுவதாலும், மனிதர் சந்நியாசத்திஞலும் சுத்தி அடைவர். "யோகசித்திபெற்ற சந்நியாசியும், படைமுகத்தில் முகந்திரும்பாமல் யுத்தம் செய்து மடிந்த வீரனும், சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு மேலுலகத்தை யடைவார்கள்" என்று பராசரஸ்மிருதி கூறு

கின்றது. உலகப் பொருள்களிற் சிறிதும் பற்றற்றுச் சந்நியாசம் பெற்ற துவிஜனைக் கண்ட சூரியன் பயந்து இவன் என் மண்டலத்தைப் பிளந்து கொண்டுபோய்க் குறைவற்ற ஸ்தானத்தை அடைவான் என்று சிந்தித்துத் தன் இடம்விட்டு நகர்ந்து அவனுக்கு வழிவிடுவான் என்றுங் கூறுகின்றது. தேவனுக்கு இருவகைச் சொரூபங்களுண்டு. அவை அசரம் சரமென்பன. மந்திர பூர்வமாக ஆவாகனாதிகளினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிலாசொரூபம் அசரம். மற்றது மெய்ஞ்ஞானம்பெற்ற சந்நியாசியின் வடிவம். ஆதலால் சந்நியாசி தேவனுக்குச் சமமாகிறான். விதிமுறை தவறாத சந்நியாசிக்குத் தனக்கு முந்தின அறுபது குலங்களையும் பின்வரும் அறுபது குலங்களையும் நரகத்தினின்றும் கரையேற்றும் சக்தியுண்டு. சந்நியாசம் பெற்று ஒழுக்கம் தவறாமலிருக்கிறவன் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து கொண்டு சென்று மிகுந்த ஒளியையுடையவனாய் மேலான கதியிலிருப்பான் என்று வியாசர் சொன்னார். அக்கினிஹோத்திரத்தாலும், சந்தானத்தாலும், ஏராளமான ஐசுவரியத்தாலும் மோட்சம் கிடைப்பதில்லை. உலகப்பற்றுதலை முற்றும் ஒழிப்பதே மோட்சத்துக்கு மார்க்கமாமென்று தைத்தரீய சுருதிகூறியது. வேதவேதாங்கங்களை முழுவதுங் கற்று அவற்றிற்கூறிய கர்மங்களை முறைதவறாமல் நடத்திச் சித்தசுத்தியைப் பெற்றுப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஜயித்தவன் எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்து, வேதாந்தவாக்கியசிரவணத்தினால் பிரமத்திற்குந் தனக்குமுள்ள ஐக்கியஞானத்தை யடைந்து மோட்சானந்தத்தைப் பெறுபவர் சிலர். சிலர் பிறக்கும்போதே பிரபஞ்ச வாசனையற்றுச் சன்மார்க்கநெறி யொழுகி மனத்துறவடைந்து மோட்சத்தையடைவர். கடைசியாக ஆராயுமிடத்துச் சந்நியாசத்துக்கு இந்திரிய நிக்கிரகமும் மனத்துறவுமே பிரதானமென்பது புலப்படுகின்றது. ஆன்றோர் கொள்கையும் அதுவே. இந்திரியங்களை ஜயித்தாலன்றி மனத்துறவு கிட்டாது. ஆதலால் அவ்விரண்டினுள்ளும் இந்திரியநிக்கிரகமே முக்கியமானது. இந்திரியஜயம்பெற்று அதனால் மனத்துறவடைந்தவன் எந்தக் குலத்தில், எந்த வருணத்தில் எந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்தாலும் அவன் சந்நியாசியே. காஷாய தண்டங்களைத் தரிப்பதனால்மட்டும் ஒருவன் சந்நியாசி யாகமாட்டான். கிரகஸ்தாதி ஆச்சிரமங்களை விட்டுச் சந்நியாசத்தை யடைந்து மனத்துறவு பெறாமல் விஷயசுகங்களை விரும்பித் திரிபவன் எந்நாளும் மீளாநரகத்தில் வீழ்வான். ஆதலால் சந்நியாசம் பெற்றவன் உலகப் பொருள்களினிடத்தில் சிறிதும் பற்றில்லாதவனா யிருக்கவேண்டும். இந்நெறியில் நிற்கும் சந்நியாசிக்கும் பரபிரமத்திற்கும் வேற்றுமை காண்பதரிது. அதனாலேயே பலபேர் சந்நியாசிகளை யாசிரயித்து ஆராதித்துச் சகல ஐசுவரியங்களையும் பெற்றுப் பெருவாழ்வடைந்து வாழ்ந்தார்களென்று இதிகாசபுராணங்கள் கூறுகின்றன. வேதத்தில் துவிஜராகிய அந்தணர்க்கே நான்காச்சிரமங்களும் விதிக்கப்பட்டன. பிராமணர்களுக்கு நான்காச்சிரமங்களும் உரியனவென்றும், க்ஷத்திரியர்களுக்குச் சந்நியாசம் ஒழிந்த ஏனைய மூன்று ஆச்சிரமங்களு

முரியனவென்றும், வைசியர்களுக்குப் பிரமசரியம் கிருகஸ்தம் ஆகிய இரண்டு முரியனவென்றும், நாலாம் வருணத்தவர்க்குக் கிரகஸ்தாச்சிரமம் ஒன்றே சிறந்ததென்றும் வியாசஸ்மிருதி கூறுகின்றது. இவ்வாறே வைதிக நூல்களெல்லாம் கூறுகின்றன ஆனல் ஆகமங்களில் நான்கு வருணத்தவர்க்கும் சந்நியாசம் கூறப்படுகின்றது. ஆதலால் இச்சந்நியாசம் குருவின் அனுக்கிரகத்தினாலும், பரம்பரா சம்பிரதாயத்தாலும் அடையத்தக்கதென்று காணப்படுகின்றது. எந்த வருணத்தவன் சந்நியாசத்தைப் பெற்றானாயினும் அவன் இந்திரிய நிக்கிரகம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். தான்கொண்ட ஆச்சிரமத்திற்குரியனவாகக் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட நெறிகளில் தவறாமல் ஒழுகவேண்டும். எப்போதும் பரப்பிரமதியானத்திலேயே யிருக்கவேண்டும். பிறருடன் கூடாமல் தனித்தேயிருக்க வேண்டும். நகர கிராமங்களில் தங்கியிருக்கக்கூடாது. உலகத்தாருண்ணும் உணவுப்பொருள்களை விரும்பி யுண்ணக்கூடாது. வேடிக்கை விநோதங்களில் மனதைச் செலுத்தக்கூடாது. பிரமஞானத்தைத்தரும் நூல்களை யோதவேண்டும். இந்நெறிதவறாமல் ஒழுகுபவன் அக்ஷயமான பிரமபதத்தை யடைந்து என்றும் அழியாததும், நிறைவும் குறைவுமற்றதும், போக்குவரவில்லாததும், நினைப்பு மறப்புமற்றதுமான பிரமபதத்தை யடைந்து நித்தியானந்தத்தை யனுபவிப்பான். இனி சந்நியாசிகளின் பேதமும் ஜீவனோபாயமும் சிறிது வரும். (தொடரும்)

சிவானந்தசாகரயோகீஸ்வரர்.

மாணவர்கட்கோர் நல்லுரை.

மாணவ சகோதரர்களே!

இச்சமயம் உங்களில் அனேகர் பரீக்ஷையில் தேறிச் சந்தோஷத்தோடு மேல் வகுப்பிற்குச் செல்ல எதிர் பார்த்துக்கொண் டிருப்பீர்கள், அல்லது சென்றேயிருப்பீர்கள். அனேகர் பரிட்சையில் தவறிப்போய் மிக்க விசனத்திலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நாம் மனப்பூர்வமாய் துக்கிக்கிறோம். கஷ்டப்பட்டு வாசித்தவர்களும் புத்திசாலிகளுமானவர்களில் சிலர் தவறிவிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் தேறமாட்டோம் என்று கருதியவர்களும் சரியாக வாசிக்காத மந்தமதியினருமாகியவர்களில் சிலர் தேறியிருக்கிறார்கள் என்றும், பரிட்சையில் கொடுத்த விடைகளுக்குப் புள்ளியளிப்போர் ஒரு ஒழுங்காக அளிப்பதில்லை யென்றும், இதோடு அதிகமானவர்கள் தேறிவிடுவதாயின் எல்லாருக்கும் 100-க்கு 20 அல்லது 25 குறைத்து பரீட்சையதிகாரிகள் கருதும் தொகைமட்டும் தேறும்படி செய்கிறார்கள் என்றும் இரண்டொரு மாணவர்கள்நமக்கு எழுதியிருந்தார்கள்.

அவர்கள் கூறுவது பொய்யல்லதான். ஆனால் நாம் கல்விகற்பதென்றால் பரிட்சையில் தேறுவதுதான் என்றும், பரிட்சை கொடுத்துவிட்டு ஒரு உத்தியோகத்தில் அமர்வதுதான் நாம் உலகில் சீவிப்பதற்கு சிறந்த வழி யென்றும் கருதி, அபரிமிதமான பேர் பரிட்சைக்குப் போவதால்

அவர்கள் இம்மாதிரி செய்ய நேர்கிறது. "தன்னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி யென் செய்வான்?"

சகோதரர்களே!

பரிட்சையில் தேறாததற்காக நீங்கள் வீணாய் மனமுடையத் துக்கிக் கலாகாது! தவறுதல் மனிதன் இயற்கை. எப்படிப்பட்ட கெட்டிக்காரனும் தவறிப்போகக்கூடும். அது அகௌரவமுமாகாது. நாம் நமது முயற்சியைச் சரிவரச் செய்தோமாவென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அதைச் செய்யாதிருந்தால்தான் விசனப்படவேண்டும். தவறு நமக்கு உரோஷத்தையும், மறுமுறை எப்படியாவது தேறவேண்டும் என்ற வைராக்கியத்தையு மளிக்கும். கட்டாயம் தேறுவோம் என்ற நம்பிக்கையோடும் ஊக்கத்தோடும் முயலல்வேண்டும். ஒரு சுத்தவீரன் போர் முனையில் முன் வைத்தகாலை பின்னுக்கிழுக்காமல் தீரத்தோடு எதிரியிடம் போர்புரிந்து தோல்வியடைந்தால் அதனால் அவனுக்கு அகௌரவமில்லை. சுலபத்தில் அடையும் ஜெயம் ஒருவனுடைய ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் மங்கச் செய்கிறது. பரிட்சையில் ஒருமுறை யிருமுறை தவறினும் மறுபடிமறுபடி அதிக ஊக்கத்தோடு முயலவேண்டுமேயன்றி தீரங்குன்றி மனமுடைந்துபோகிறது கோழைத்தனமாகும்.

இப்போது நீங்கள் கல்விகற்கும் முறைமையைப்பற்றி இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறுகிறோம்.

1. பாடம் படிக்கும்போது கண்ணால்மட்டும் பார்த்துக்கொண்டு போவதாவது, சத்தமிட்டுப் படிப்பதாவது தகுதியன்று. நாம் வாசிப்பது நமது செவிக்குமட்டும் கேட்கவேண்டும். அப்போது கண்ணால் பார்த்ததை மறுபடி காதாற்கேட்டதாகவுமாகிறது.
2. அன்னியர் பேசுவது முதலிய சத்தங் கேட்குமிடத்திலாவது, கண்ணைக் கவரும் காட்சிகளிருக்குமிடத்திலாவது வாசிக்கலாகாது. அத்தகைய விடங்களில் வாசித்தால் பாடத்தில் மனம் நிலைத்து நிற்காது சிதறும்.
3. ஏகாந்தமான இடமே வாசிப்புக்குத் தகுதியான இடம். வாசிக்கும்போது மனம் வேறு விஷயங்களில் செல்லும்படி விடலாகாது.
4. எந்த பாடத்தையும் எவ்விதமாக வாசித்தால் அது சுலபமாய் மனதில் பதிந்து பிறகு சுலபத்தில் மறக்கப்படாதோ அந்த வழியறிந்து வாசிக்கவேண்டும். இதற்கொரு திருட்டாந்தம் கூறுகிறோம்.

பூகோளசாத்திரம் வாசிக்கையில் இந்தியாவின் வடக்கு இமயமலையும் திபெத்தும், கிழக்கில் வங்காளகுடாக்கடலும், தெற்கில் இந்துமகா சமுத்திரமும், மேற்கில் அரபிக்கடலும் ... ... இருக்கின்றன வென்று கால் மணிநேரம் மனப்பாடம் செய்வதைவிட, பூகோளபடத்தைப் பார்த்து சற்

றுநேரம் வாசித்தால் பிறகு என்றும் மறவாது. இவ்வாறே மற்ற பாடங்களையும் தக்க வழியாய் வாசித்து மனதிற் றறிக்கச்செய்யவேண்டும்.

5. பெரும்பாலான மாணவர்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி சிந்திப்பதேயில்லை. ஆதலின் "அய்யோ! பள்ளியில் வாசிக்கும்போது மட்டும் பிறகு இம்மாதிரி நடக்கும் என்று கொஞ்சம் தெரிந்திருந்தால் எவ்வளவோ ஜாக்கிரதையோடு நடந்துகொண்டிருப்பேன்" என்று அனேகர் பிற்காலத்தில் வருத்தப்படுகிறார்கள்:

மேல் வகுப்புக்களில் வாசிக்கும் மாணவர்களாவது தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையை அதாவது கல்வி முடிந்தபின் தான் என்ன தொழில் செய்யவேண்டும், எவ்வழியில் ஜீவிப்பது கௌரவம் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். இல்லறம் நடத்தும் வயது வந்தவர்களுடைய அனுபவங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

6. தேசாபிமானமில்லாதவன் மனிதனுய்க் கருதப்படமாட்டான். ஒரு தேசம் அல்லது ஒரு ஜாதியின் க்ஷேமம் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய அல்லது குடும்பத்தின் க்ஷேமத்தைப் பொருத்ததாகும். எல்லார் க்ஷேமத்தின் மொத்தமே தேசக்ஷேமமாகும். அமெரிகா செல்வம்பொருந்திய நாடு என்கிறோம். ஏன்? அங்குள்ள மனிதரிற் பெரும்பாலார் செல்வவந்தர்களாக விருப்பதால்தான்.

நம் நாட்டார் ஒவ்வொருவரும் நம் தாய்நாட்டின் க்ஷேமத்திற்கென்று உழைத்தால்தான் நம் தேசம் முன்னேற்றமடையும். மாணவர்களாகிய நீங்கள் கல்வி முடிந்து உலகில் பிரவேசிக்கும்போது, இப்போது தாய் நாட்டின் க்ஷேமத்திற்காக உழைக்கும் சான்றோராகிய ஆன்றோரெல்லாம் ஓய்வுபெறும் நிலைமையிலிருப்பார்கள். அவர்கள் செய்துவந்த தேசத்தொண்டை நீங்களே யேற்றுக்கொள்ளவேண்டியவர்கள். ஆதலின் இப்போதே தேசபக்தியாகிய வேர் உங்கள் இருதயத்தில் ஊன்றி கிளைத்துச் செழித்து வளரவேண்டும்.

ஜீவனம் செய்வது, அதாவது ஆகாரம் சம்பாதித்து உண்டு உறங்கி மடிவது, மிருகம் பக்ஷியாதிய சகல சீவராசிகளும் செய்யும் வேலையே. நாமும் அதைமட்டுமே செய்யின் நமக்கும் மிருகங்களுக்கும் வித்தியாசமென்ன?

7. மாணவ நண்பர்களே!

கல்வி கற்பது அறிவை விசாலிக்கச் செய்ய என்று நீங்கள் கருதவேண்டுமன்றி சேவகாவிர்த்திக்காக என்ற எண்ணமே நீங்கள் கொள்ளலாகாது. நம் நாட்டில் சில மூடத்தனமான பழமொழிகள் எப்படியோ பிற்காலத்தில் முளைத்துவிட்டன. அவற்றில் ஒன்று "கோழி மேய்த்தாலும் கும்பினிக்கோழி மேய்க்கவேண்டும்" என்பதே. இது "அதமம்

சேவகாவிர்த்தி" என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கு நேர் விரோதமாக விருக்கிறது. நாம் க்ஷேமமடைய வேண்டுமாயின் நாம் அநுசரிக்கவேண்டிய பழமொழி "கோழி மேய்த்தாலும் அது நம் கோழியாக இருக்கவேண்டும்" என்பதாம்.

ஜீவனம் செய்வதில் தாய்நாட்டின் க்ஷேமத்திற்கு அனுகூலமான வழியில் செய்வதே தகுதி. அப்போதுதான் நம் தாய்நாடு க்ஷேமமடையும். கல்விகற்கும் ஒவ்வொருவரும் அடிமைத்தொழில் செய்யவே ஆசைப்பட்டால் தேசம் எப்படி க்ஷேமமடையும்? வயிற்றுப்பிழைப்பு ஒன்றையே கருதி ஆங்கிலத்தையே முக்கிய கல்வியாகக் கருதுவோர், தாய்பாஷையை யலட்சியம் செய்து, அதன் மூலமாய் அடையத்தக்க ஆன்மார்த்தமாதி பெரும்பயன்களை யிழந்துவிடுகிறார்கள்.

நண்பர்களே! கௌரவத்தோடு செல்வம் பெற்று முன்னேற்றமடைந்துள்ள (அமெரிகா, ஜபான் போன்ற) நாட்டார் எத்தகைய தொழிலைச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள். எத்தகைய தொழில் செய்தால் நம் தேசக்ஷேமத்திற்கு அநுகூலமாக விருக்குமோ, எத்தகைய தொழில் நம் தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்தை யளிக்குமோ, அத்தகைய தொழிலைச் செய்ய உத்தேசித்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய கல்வியைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

8. ஒருவன் அன்னியபாஷையைக் கற்பது எதற்காக? அந்தச் சாதியாரோடு பேசவும் அப்பாஷையிலுள்ள சத்தான நூல்களை யறிந்து அதைத்தம்மவர் உணர்ந்து பயனடையுமாறு செய்வதற்குமே. ஆங்கிலர், ஜர்மானியர் முதலிய பலர் நம்நாட்டிற்குவந்து இங்குள்ள பாஷைகளைக்கற்றுப் பிறகு குறள், திருவாசகம், பாரதம், இராமாயணம், வேதம் முதலிய பல அரிய நூல்களைத் தங்கள் பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள்.

நம்மவர் ஆங்கிலம் கற்று வயிற்றுப் பிழைப்போடு அதை விட்டு விடுகிறார்கள். இவர்கள் கற்கும் இரசாயன சாத்திரம், பௌதிக சாத்திரம் முதலிய யாவும் பரிட்சையில் புள்ளிவாங்குவதற்கே. அவற்றைப்பற்றிய கல்வியைப் பரிட்சை மண்டபத்திலேயே விட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆங்கிலத்திலுள்ள பயனளிக்கத்தக்க சாத்திரங்களை நம் பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து நம்மவர் கற்கும்படி செய்தாலன்றோ நம் நாடு க்ஷேமமடையும். மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு இவ்விஷயங்களில் சிரத்தையுண்டானாலன்றி நமது நாடு க்ஷேமமடையாது. நாம் எண்ணம்வைத்து ஊக்கத்தோடு முயன்றால் கருணாநிதியாகிய ஆண்டவன் அருள்புரிவார்.

சீடன்.

பகவத்கீதை வசனம்.

(474-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(பார்த்தன் கேட்ட வினாவிற்கு விடையாகப் பகவான் மனோநிக்கிரகம் செய்ய உபாயங் கூறுகின்றார்.)

ஏ பார்த்த! நீ கூறியவாறு மனதை யடக்குவது அரிதேயாயினும் அப்பியாசத்தாலும், வைராக்கியத்தாலும் நிக்கிரகம் செய்யலாகும். இதில் ஐயமில்லை. கரணங்களை வசம் பண்ணினவர் யோகசித்தி பெற்றவராவர்.

ஓர் மதயானையை அங்குசமின்றி யடக்கமுடியாது. அதுபோலவே மனதை யுத்திகளால் வசப்படுத்தவேண்டும். ஞானேந்திர கருமேந்திரி

யுங்களை அடமாய் நிக்கிரகம் பண்ணுவதுபோல் மனதைச் செய்ய முடியாது. மனதை யடக்குவதற்குள்ள உபாயங்களில்,

1-வது உபாயம்—அத்தியான்ம வித்தையாம் :—அதாவது நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்தால் தேகாதிப் பிரபஞ்சமாகிய காணப்படும் வஸ்துக்கள் யாவும் அநித்தியம் சடம் துக்கம் என்ற நிச்சயம் உதித்தால் அவற்றிலுள்ள ஆசை யொழியும். மனம் இச்சா சொரூபமானதால் இச்சையொழிந்தால் விறகின்றிய தீப்போல் மனம் மாயும். இதுவே உத்தம மார்க்கமாம்.

2-வது சாதுசங்கம்—தத்துவ விசாரத்தை உணரக்கூடாதவர்களுக்கும் அதை மறக்கும் சுபாவமுடையோர்க்கும் சாது சங்கமே மனநிக்கிரகம் செய்ய உபாயமாம். சாதுசங்கத்தால் அடிக்கடி தத்துவ உணர்ச்சியும், சிந்தனையும் உண்டாகும். இவையே வைராக்கியம் எனப் பகவான் கூறியது.

3-வது பிராணனை யடக்கல்—குருமூலமாய் பிராணயாம அப்பியாசத்தில் திடமுண்டாவதாலும், யுத்தியாலும் பிராணசலனம் அடங்குகிறது. அது அடங்க மனமடங்கும். இதுவே அப்பியாசத்தால் மனவொடுக்கம் பெறுவதாம்.

[முக்கியமாய் இச்சை யொழிவே மனம் ஒடுங்குதற்குபாயமாகும். அப்போது மனம் தானே யொடுங்கும். மனம் எழற்கு மூலமாயுள்ளது இச்சையே. இச்சை யொழிந்தால் உலக வாசனையே யொழியும். அதோடு நாமரூபநாட்டம் ஒழியும். அது ஒழியின் ஞாதுருஞேயமுண்டாகும். உலகசம்பந்தமான யாவற்றையும் வெறுத்தாலன்றி மோக்ஷம் கிட்டாது.

"மனநாசமே ஞானத்திற்கு முக்கிய சாதனம். மனமே மாயை. இச்சையே மனதின் சொரூபம். இச்சை யொழியின் மனம் மாளும். ஆதலின் இச்சையே மாயையின் சொரூபம்; இச்சாநாசமே மோக்ஷம்" என்று வசிஷ்ட முனிவர் ஸ்ரீ இராமருக்குக் கூறினர்.

"அறிபவற் றூசை யறிலது தானே
யவித்தையு மனமுமாண் டதுவாம்
பொறிபயி லாசை துன்பமா நிராசை
புகலரு முத்தியா மின்பம்
பிறிவறு தனது முயற்சியா லுண்டாம்
பேதைய ருண்டெனு மவித்தை
செறிதரு பொய்யாய் நாமமாத்திரமாய்ச்
சித்தெனத் தேர்ந்திடிவிலதாம்.

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெங்கும்
பிறிவரு பெரும்பொரு டோன்றி
விறப்புறு மாயைக் கிச்சையே வடிவா
மிதனுடை நாசமே வீடு
சிறப்பில்சங் கற்பஞ் சிதைந்திடி விதுதான்
றேய்ந்திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன்
புறப்படி விதய விசும்பில்வா தனையாம்
பொங்கிருள் போமெனப் புகல."

(ஞானவாசிட்டம்-உற்பத்திப்பிரகரணம்)

அவரவர்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி மேலே கூறப்பட்ட உபாயங்களில் ஒன்றால் மனதை யடக்கவேண்டுமேயன்றி முரட்டுத்தனமான அடத்தால் மனதை யடக்கமுடியாது. "மனதை மனதாலேயே வெல்லவேண்

டும், மாயையை மாயையாலேயே வெல்லவேண்டும்" என்றே ஆன்றோர் கூறியுளர். அதாவது, மன நிக்கிரகம் என்றது ஈண்டு மனதின் ரசோதமோ குணங்களின் ஒழிவேயாகும். இதுதான் முதலில் வரவேண்டும். சத்துவ குணமாகிய மனதால் இரஜோ தமோகுணங்களை வெல்லவேண்டும். பிறகு சமாதி யனுபவத்தில் அச்சத்துவகுணமாயையும் விலீனமாகிவிடும்.

" கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காருவென்ன மாயைதனைப்
பெருமா யையினுற் செறல்வேண்டும்......" (வாசிட்டம்)

" இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும்
அம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர்
வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே."

(கைவல்யம்)]

(யோக முயற்சியில் யோகசித்தியடையாது இடையில் மறித்தவன் என்ன பலனை யடைவான் என்று அர்ச்சுனன் வினவுகிறான்.)

"ஏ பரந்தாம! ஒருவன் சிரத்தையோடு யோகாப்பியாசம் செய்துகொண்டிருந்து மரணகாலத்தில் அதை மறந்து இறப்பானாயின் அவன் எக்கதி யடைவன்? ஞானசித்தியின்பொருட்டு கர்மோபாசனைகளைக் கைவிட்டவன் மோகமுடையவனாதலின் யோகசித்தியடையான். அத்தகையவன் மரணமாயின் எக்கதியடைவான்?

அடியேன் மனத்திலுதித்த இந்த ஐயத்தை நீக்கவல்லோர் தங்களை யன்றி வேறொருவருமில்லை" என்ற பார்த்தனை நோக்கி பரமேசுரராகிய பகவான் பின்வருமாறு அருளிச் செய்கின்றார்:—

ஏ கிரீடி! பொய்யான சம்சாரபந்தங்களில் சம்பந்தப்படாத அறிவை யுடைய யோகப்பிரஷ்டர் இகலோகத்தும் பரலோகத்தும் விநாசமடைவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் எப்போதும் மெய்யான பிரமவிசாரத்தை விட்டவர்களல்ல.

யோகம் முடிவுபெறாது இடையே மடிந்தவன், அசுவமேதாதி பல யாகங்களைச் செய்தவன் அடையத்தக்க பிரம்ம உலகத்தை யடைந்து அதில் துன்பமின்றி பிரம்மன் ஆயுள்பரியந்தம் நல்ல போகங்களை யனுபவித்துப் பிறகு செல்வமும், சுத்தமும், குணமுமுடைய மகா சக்கிரவாத்தி (ஜனகனாதியர்போன்றவர்கள்) வீட்டில் ஜன்மத்தையடைவன். அவன் பூர்வம் அனுபவித்த போகவாசனையிருத்தலின் அவ்வாறு ஜன்மமடைவன். இகபர போகங்களின் இச்சையற்ற வைராக்கியமுடையவனான யோகப் பிரஷ்டன், விஷயபோகவாசனை யில்லாததால், புண்ணியவான்களடையத் தக்க உலகத்தையடைந்து, பிரம்ம வித்தையும் யோகாப்பியாசமுமுடைய தரித்திரராகிய பிராம்மணர் குலத்தில் பிறந்து, அதில் அடையத்தக்கன யாவுமடைந்து, பின்னும் முன் ஜன்மத்தில் அநுஷ்டித்து மரணகாலத்தில் மறந்த யோகத்தை வருத்தமில்லாமலே அடைவான்.

இவர்களிருவரில் முதல் கூறப்பட்ட யோகப்பிரஷ்டனைவிட இரண்டாவது யோகபிரஷ்டன் விசேஷமாம். ஏனெனில் முதல் யோகப்பிரஷ்டன் செல்வவந்தன் குடியிற் பிறப்பதால் மனதைக் கலக்கத்தக்க பலவித நிமித்தங்கள் அவனுக்குப் பிராப்தமாகின்றன. தரித்திரன் குடும்பத்திற் சனித்த இரண்டாவது யோகப்பிரஷ்டனுக்கு இயல்பாகவே அத்தகைய நிமித்தங்களில்லை. ஆயினும் இருவருக்கும் முயற்சியில்லாமலே முன்சன்மத்தின் முடிவில் மறந்த யோகாப்பியாசம் தானே வந்தெய்தும்—பூர்வ

அப்பியாசமே மறுபடி அவர்களை யதில் முயல்விக்கும். பூர்வஜன்ம ஞான வாசனை அற்பகாலாப்பியாசமா யுள்ளதேனும், இவர்களைப் போகங்களில் விருப்பங்கொள்ளாவண்ணம் தடுத்துத் தன் வசம் செய்துகொள்ளும்.

ஏ பார்த்த! விஷயங்களிற் செல்லும் மனமானது நிலைத்துநிற்கப் பெருதவனுயினும், ஓடுமனதை யோடாதுதடுக்க அதிகப் பிரயத்தனஞ் செய்யும்யோகியானவன், பல ஜன்மங்கள் சிரவணுதிகளைச் செய்தாயினும் (அச்சன்மங்களில் செய்யும் புண்ய கருமத்தின் பலத்தால் முடிவான ஜன் மத்தில்) பிரம்மான்ம ஐக்கியமாகிய முத்தியை யடைவான்.

(அர்ச்சுனனுக்கு முன்சொன்ன யோகத்தில் சிரத்தை யுண்டாகும் படி பகவான் பின்வருமாறு அருள்கின்றார்.)

ஏ பார்த்த! சாந்திராயண முதலிய எல்லாத் தவங்களையும் செய்தவ னைக்காட்டிலும், சகல சாத்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தோனைக் காட்டிலும், அநுபவியாது ஒழியாத யாகாதிகர்மங்கள் அனைத்தும் செய்தவனைக் காட் டிலும், மனோநிக்கிரகம்செய்து, தத்துவஞானம்பெற்று, விஷயவாசனை யற்ற யோகியே மேலானவன். நீ இப்படிப்பட்ட யோகத்தையே அடையக் கடவாய்.

(இப்போது பகவான் எல்லா யோகத்தினும் ஞானயோகமே சிறந்த தெனக் கூறியருள்கின்றார்). ஏ பார்த்த! இருவினைகளை யளிக்கும் கர்மங் களனைத்தையும் விலக்கும் அடயோகி முதலிய எல்லா யோகிகளினும், மனதையும் அன்பையும் சதா என்னிடத்தே பதியவைக்கும் ஞானயோகி யொருவனே எனக்குப் பிரியமானவன்.

["அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி" என்றபடி, ஈசுவரன் அருள் பெற்றாலன்றி மோக்ஷம் சித்திக்காது. அவனிடத்து அத்தியந்த பக்தி வைத்தலே அவனருள் பெறற்கு மார்க்கமாம். ஆதலின் பக்தியின்றி எத்தகைய சாதனங்களைச் செய்யினும் பயனில்லை. அன்பே சிவமாதலின் நாம் அன்புருவமடைந்தாலன்றி அவனையடைதலும் அவனில் கலத்தலும் இலையாம். பனிக்கட்டி கடலில் மிதக்கினும் அது கடலுக்கு வேருகவே பிரிபடக்கூடியதாக விருக்கிறது. ஆனல் அது கறைந்து கடல்போல் ஜல உருவமடைந்தால் உடனே பிரிக்கக்கூடாதபடி கடலோடு கலந்து விடுகி றது. அதுபோல் நாம் அன்புருவமடைந்தாலன்றி அன்புருவமான சிவத் தோடு கலக்கமாட்டோம்.

" அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. (திருமந்திரம்.)

இவற்றால் மோக்ஷப்பிரயத்தனம் செய்வோர்க்கு பக்தி இன்றியமை யாததென்று நன்குணரலாம்.

(இந்த ஆறத்தியாயங்களும் பிரதமஷட்கருப கருமகாண்டமெனவும் கூறப்படும். இவற்றில் துவம்பதார்த்தம் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது. இனி "மனதையும் அன்பையும் என்னிடம் வைத்தவன்" என்ற வாக்கி யங்களால் குறிப்பிக்கப்பட்ட பக்தியோகத்தையும் அதற்கு விஷயமான தத்பதார்த்தத்தையும் நிரூபணம் செய்ய, இன்னும் ஆறு அத்தியாயங் களால் உபாசனு காண்டம் அருளப்படும்.) (தொடரும்)

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சீடன்

அம்பாலிகை அல்லது அதிசயமரணம்.

1-வது அத்தியாயம்.

ஆனந்தஸிங் ஒருநாள் இரவு சுமார் பதினேருமணிக்குமேல் அதிக ஜனசஞ்சாரமில்லாத ஒரு பாதையில் சென்றுகொண்டிருந்தான். அச்சமயம்திடீலென்று யாரோ ஒருவன், அவன் தோள்மேல் கைவைத்து, "சற்று நில். நீ ஒரு துப்பறிபவனென்று நினைக்கிறேன்" என்றான்.

துஷ்டர்கள் பல தந்திரவழிகளால் மனிதரை யேமாற்றிக் களவாடுவதும் அல்லது துன்பிழைப்பதும் சாதாரணமாய் அங்கு நடப்பதுண்டு. ஆகையால் ஆனந்தஸிங் மிக்க ஜாக்கிரதையோடு தன் ஜேபியில் கையிட்டு உள்ளே யிருக்கும் துப்பாக்கியின் கைப்பிடியைப் பிடித்துக்கொண்டே அம்மனிதனை உற்று நோக்கினான்.

அம்மனிதன் உடனே தன் தலை யணியைச் சரியாய் மேலே தூக்கிக் கொண்டு முகத்தைப் பூரணமாய்க் காட்டினான்.

ஆனந்தஸிங்:—"உனக்கு என்னிடம் ஏதாவது அலுவலிருக்கிறதோ" வென்றான்.

அம்மனிதன்:—ஆம் நீ தகுந்த மனிதனா யிருந்தால்.

ஆன:—நீ என்னிடம் பேசுவதற்கு முன்பே நான் தகுந்த மனிதனா அல்லவா வென்பதைக் கண்டறிந்துகொண் டிருக்கவேண்டும்.

அம்:—பேஷ். சரியான வார்த்தை; இதுதான் எனக்குப் பிரியம். நீயே சரியான மனிதன்.

ஆன:—சரி, உன் காரியமென்ன அதைக் கூறு.

அம்:—உன் பெயர் ஆனந்தஸிங்தானே ?

ஆன:—ஆம்.

அம்:—நீ உண்மையுள்ளவனென்றும், எப்படிப்பட்ட இரகசியமான குற்றத்தையும் வெளிக்குக் கொண்டு வருபவனென்றும், நம்பினவர்களுக்குத் துரோகம்செய்யாதவனென்றும் நான் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆன:—இருக்கலாம். இப்போது இந்நேரத்தில் உன் வேலை யென்ன ? அதைக் கூறு.

அம்:—முதலாவது, நான் சொல்லப்போவதை இரகசியத்தில் வைத்துக் கொள்வதாய் வாக்களிக்கவேண்டும்.

ஆன:—அம்மாதிரி கண்மூடித்தனமாய் வாக்களிக்கமாட்டேன். ஏனெனில், ஒரு சமயம் அதனால் நான் குற்றத்தை மறைத்துவிடத் துணைசெய்வதாக முடியும். என் வேலை குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவது.

அம்:—நான் உனக்குக் கூறப்போவது குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றேதான்.

ஆன:—அப்படியானால் நான் உன் மனிதனே.

அம்:—நான் சொல்வதென்னவெனில் குற்றவாளியை நீ கண்டு பிடிக்கும் வரையில் சங்கதியை யுன் மனதில் மட்டும் வைத்துக்கொண் டிருக்கவேண்டும்.

ஆன—ஆ! அப்படியோ! சில சமயங்களில் துப்பறிபவர்களை யமர்த்திக்

கொள்வோர்கள் வீண் குழப்பமும் அவமானமும் நேரிடாதிருப்பதற்காக முடிவு வரையில் சங்கதியை வெளியிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்வதுண்டு. இரகசிய சங்கதி யென்னிடம் பத்திரமாகவே யிருக்கும்.

அம்:—சரி என் வீட்டிற்கு வருகிறாயா ?

ஆன:—ஆகா ஆனால் அப்படி வருமுன் ஏற்பாடு கொஞ்சம் தெரியவேண்டும்.

அம்:—சரி முதலில் முன் பணமாய் ஐந்நூறு ரூபாய் தருகிறேன். பிறகு நீ இதில் ஜெயமடைந்தால் இன்னும் ஆயிரத்தைந்நூறு தருகிறேன்.

ஆன:—"நான் அப்படி முன்பணம் வாங்கிக்கொள்வதில்லை. ஏனெனில் சில கள்ளர்களாகிய குற்றவாளிகள் ஏதோ பெரிய குற்றம் நடந்திருப்பதாக இப்படிப் பேசி எனக்கு முன்பணம் கொடுத்துத் தங்களுக்குப் பந்தப்பட்டவனுக்கிக்கொண்டு, மறுநாள் தாங்கள் யோசித்திருந்த குற்றத்தைச் செய்துவிட்டு நம்மை ஒருவிநாடி கூட வேறு வேலைக்குச் செல்லவொட்டாது நமக்கு ஆட்டங் காட்டிக்கொண்டே யிருந்து, அதற்குள் தாங்கள் செய்தகுற்றத்திற்குள்ள அத்தாட்சிகளை யெல்லாம் மறைந்து போம்படி செய்வதுண்டு. ஆகையால் நான் யாரிடத்திலும் அப்படிக்கட்டுப்படும்வண்ணம் வைத்துக்கொள்வதில்லை" என்றான்.

இதைக்கேட்டதே அம்மனிதன் முகம் சற்று சுளித்ததுபோல ஆனந்தவிங்குக்குத் தோன்றியது. அவனதை மனதில் குறித்துக்கொண்டான்.

அம்:—"சரி நான் சொன்னபடி சரியாய் நடந்துகொள்வேனென்று உனக்கெப்படித் தெரியும்?" என்றான்.

ஆன:—விஷயத்தில் பூரணமாய்த் தலையிடுமுன் அதைத் தெரிந்து கொள்வேன்.

அம்:—சரி, வீட்டிற்குச் செல்லலாமே.

ஆன:—ஆகா.

அம்:—நீ மாறுவேடம் தரித்துக்கொள்ள எவ்வளவு காலம் செல்லும் ?

ஆனந்தவிங் அதற்கு நேரே விடை யளிக்காமல் அம்மனிதனை நோக்கி "அதோ அத்தோட்டத்தின் வழியாய் நம்மை நோக்கி வருவதுயார் ?" என்றான்.

அம்மனிதன் உடனே அத்திக்கே திரும்பி இரண்டு நிமிடங்கள் வரையுற்றுப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு ஆனந்தவிங்கின் பக்கமாய்த் திரும்பினான். உடனே திடுக்கிட்டலறி இரண்டடி பின்னிடைந்தான். ஏனெனில் ஆனந்தவிங் அடியோடு மறைந்துபோய், அடியோடு வேறு உடை யணிந்திருப்பவனும் தாடி மீசை யுடையவனுமாகிய வேறொரு மனிதன் அங்கு நிற்பதைக் கண்டதும் திப்பிரமை யடைந்துவிட்டான்.

ஆன:—என் போகலாமே ? என்றான்.

அம்:—இதென்ன மாயம் ? உன் குரலும் மாறியிருந்தால் நீ ஆனந்த விங் கல்லவென்றே நான் சத்தியம் செய்திருப்பேன்.

ஆன:—எங்கள் தொழிலில் இப்படித் துரிதமாய் மாறுவேட மணிந்து கொள்ளவேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்கிறது.

அம்:—'துரிதமா? ஏன் இது இந்திரஜாலமல்லவோ? இனி நடப்போம்" என்றான்.

இருவரும் வீடுபோய்ச் சேருமட்டும் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆனந்த லிங் அம்மனிதனோடு சம்பாஷித்துக்கொண்டே யிருந்தபோதிலும் அவன் மனதிற்குள் எவ்வளவோ சிந்தனைகள் நடந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அவனுடைய சுபாவப்படி சாதாரண மனிதர் கண்டுகொள்ளக்கூடாத மர்மங்கள் அவன் மனதில் காரணமின்றியே புலப்படுவதுண்டு. எதுபோலெனில், நாம் ஒரு அறையிலிருக்கும்போது எங்கோ கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒரு சிறு துவாரத்தின் வழியாய் புஸ் என்று காற்று நம்மேல் தாக்குவதை உணர்ச்சியாலறிகிறோம். ஆனால் அக்காற்று எங்கிருந்து வருகிறதென்று அப்போது நமக்குப் புலப்படுவதில்லை. அதைப்போலவே நமக்குக் காரணம் தெரியாமலே ஒருவர்மேல் சந்தேகமோ? ஒரு ஆபத்து வருவதுபோலவோ தோன்றுவதுண்டு.

அவ்வாறே யானந்தலிங்குக்கு ஆரம்பத்திலேயே இம்மனிதன் கொலைக் கஞ்சாத பரமதுஷ்டன் என்று மனதிற்பட்டது. அச்சந்தேகத்தாலேயே யவனிடம் முன்பணம் வாங்க அவன் ஒப்பவில்லையேயன்றி, அவன் எப்போதுமே வாங்கிக் கொள்ளாதவனல்ல.

இருவரும் வீட்டெதிரில் நின்றார்கள். அவ்வீடு மிக்க அழகான உயர்தரவீடு. அதைச்சுற்றி ஒரு தோட்டமிருக்கிறது. இதைக் கண்டதே ஆனந்தலிங் "ஓகோ இது சாதாரண விவகாரமாயிராது" என்று சிந்தித்துக்கொண்டான். அம்மனிதன் ஆனந்தலிங்கை நோக்கி "என் உள்ளே வரத் தைரியந்தானே?" என்றான்.

ஆனந்தலிங் ஆகா தைரியந்தான் என்றான். அதற்குமேல் அம்மனிதன் தன்னிடமிருந்த ஒரு சாவியை யெடுத்து வெளிச்சுவரிலிருந்த கதவைத் திறந்து தோட்ட வழியாய் நடந்து அங்கிருந்து பெரிய படிகளைக் கடந்து வீட்டின் வாயிற்படி யருகில் நின்றதே ஆனந்தலிங்கை நோக்கி, "இரகசியம் கவனமிருக்கிறதா ?" என்றான். (தொடரும்)

ஆரணி. குப்புசாமி முதலியார்.

பொது சமாசாரம்.

கொழும்பில் ஓர் கொம்புள்ள மனிதன்.

சிருஷ்டியின் விபரீதம்.

இராஜாங்க பலபொருள் காக்ஷிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறான்.

கொழும்பு பட்டணத்தில் அநேக ஆச்சரியமான சிருஷ்டி விபரீதங்கள் அடிக்கடி காக்ஷிக்குக் கொண்டுவரப்படுவதுண்டு. தற்காலம் தென் ஆப்ரிகாவிலிருந்து ஒரு கொம்புள்ள மனிதன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறான். அவனுக்கு ஜர்மையாடியேல் என்று பெயர். அவன் இப்போது ஆட்டோரெயிஸ்னர் என்பவரோடு பிரிடிஷ் இந்தியா ஹோட்டலில் தாமதித்திருக்கிறான். கூடிய சீக்கிரம் ராஜ்ய பல பொருள்காக்ஷிக்குக் கொண்டுபோகப்படுவான். ஜர்மையாடியேல் என்பவன் தென் ஆப்ரிகாவில் மெகஸ்டோகிரால் என்று சொல்லப்பட்ட காடாரம்பத்தில் தோன்றியவன். பாசுடோ என்ற ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்.

அவனுக்கு ஒன்பதாவது வயதில் நெற்றிக்குமேல் ஒன்றன்மேலொன்றாய் கொம்புகள் கிளைக்க ஆரம்பித்தனவாம். பதினைந்து அங்குல நீளம் திடமாய் வளர்ந்தனவாம். வருடத்திற்கு ஐந்து அங்குல வீதம் வளர்ந்து வருவதாம். நான்கு வருடத்திற் கொருமுறை கொம்புகள் விழுந்து புதிதாய்க் கிளைக்கின்றனவாம். இது என்ன ஆச்சரியம்!

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

உருத்ரோத்காரிஸு ஆவணிமீ—கலி 5025—சாலிவாகனம் 1846
பசலி 1333—கோல்லம் 1098-99—ஹிஜரி 1342
இங்கிலீஷ் 1923ஸு ஆகஸ்டுமீ—செப்டம்பர்மீ

ஆவணிமீ	ஆகஸ்டுமீ	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	வெ	சஷ்52-45	சித்25-0	சித்60	சஷ்டி, விஷ்ணுபதி புண்
2	18	சனி	சப்46-53	சுவா20-53	அ20-53சி	கரிநாள் [ணியகாலம்
3	19	ஞா	அ41-25	விசா17-10	மர60	பிரயாணம் விலக்கல்
4	20	திங்	நவ37-10	அனு13-55	சித்60	பிரயாணம் விலக்கல்
5	21	செவ்	தச32-8	கேட்11-20	ம11-20அ	ததி விரதாரம்பம்
6	22	புத	ஏ28-43	மூல9-25	ம9-25அ	மத்வ சர்வ ஏகாதசி
7	23	வியா	து26-10	பூரா8-23	சித்60	தாமோதர துவாதசி
8	24	வெ	திர23-55	உத்8-18	சி8-18ம	வரலட்சுமி விரதம்
9	25	சனி	ச○24-10	திரு9-20	சித்60	ருக்வேத உபாகர்மம்
10	26	ஞா	பவு24-55	அவி11-30	ம11-30சி	ஆவணியாவிட்டம்
11	27	திங்	பிர27-3	சதை15-0	சி15-0ம	காயத்திரிஜெபம்
12	28	செவ்	துதி30-20	பூரட்19-38	ம19-38அ	அசூன்யசயன விரதம்
13	29	புத	திரி34-53	உத்ரட்25-13	சி25-13ம	கஜ்ஜாலிதிரிதிகை, சீமங்
14	30	வியா	சது40-20	ரேவ32-3	சி32-3அ	சங்கடசதுர்த்தி [தம்
15	31	வெ	பஞ்46-18	அசு39-23	அ39-23சி	வித்யாரம்ப,வாகனமேற
16	1	சனி	சஷ்52-20	பர46-55	சி46-55அ	மாடுவாங்க,மூலிகை உப யோகிக்க,அடுப்புவைக்க
17	2	ஞா	சப்58-3	✕கிரு54-3	சித்60	கிருத்திகைசீதளாவிரதம்
18	3	திங்	அஷ்60	ரோ60	அமி60	ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜயந்தி
19	4	செவ்	அஷ்2-50	ரோ0-20	அ0-20சி	யாத்திரை விலக்கல்
20	5	புத	நவ6-13	மிரு5-15	சித்60	
21	6	வியா	தச7-58	திரு8-40	ம8-40அ	
22	7	வெ	ஏகா7-50	புன10-13	சி10-13ம	
23	8	சனி	து5-53	பூச9-58	சி9-58ம	
24	9	ஞா	திர2-13 சது57-3	ஆயி8-0	சித்8-0மர	
25	10	திங்	●50-55	மக4-33 பூர60	மர4-33சி	
26	11	செவ்	பிர43-38	உத்54-38	அ54-38சி	
27	12	புத	துதி38-58	அஸ்48-48	ம48-48சி	சந்திர தரிசனம்
28	13	வியா	திரி28-3	சித்42-53	சி42-53அ	கரிநாள் மழை 9-க்குள்
29	14	வெ	சது20-18	சுவா37-15	சித்60	விநாயகசதுர்த்தி
30	15	சனி	பஞ்13-8	விசா32-10	சித்60	சஷ்டி, சம்பா சஷ்டி
31	16	ஞாய	சஷ்6-43	அனு28-0	மர60	சூரிய சஷ்டி, அமுக்தாப ரணசப்தமி,ஜெயசப்தமி

1923ஸு செப்டம்பர்மீ

கே	4உ சிம்-செ 6 ,, சிம்-சுக்		செ சுக்
	6 ,, கன்-பு 30 ,, கன்-சு		சூ-பு ராகு
		குரு	சனி

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE "ANANDA BODHINI" POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.